

Erdély koronaországot illető
ORSZÁGOS TÖRVÉNY- ÉS KORMÁNYLAP.

1851-ki évfolyam,

XVIII-ik darab.

kiadatott és szétküldetett 1851 September 5-kén

TARTALMI JEGYZÉK:

Szám.		Lap.
190	Hirdetménye a cs. k. katonai és polgári kormányzónak 1851-iki majus 14-ről fölfedezési javadalmak adása iránt.	391
191	Hirdetménye a cs. k. katonai és polgári kormányzónak 1851-iki augustus 10-ről, mellynél fogva új 10, 100, és 1000, forintos bankjegyek kibocsátása iránti határozatok közzé tételnek.	393
192	Hirdetménye a cs. k. katonai és polgári kormányzónak 1851-iki augustus 16-ról az iránt, hogy „gyermeknek“ alatt a saját és fogadott gyermekek feltétlenül, az ápoltt gyermekek pedig csak annyiban érteődnek, mennyiben mint fogadott gyermekek tekintendők.	399
193	Hirdetménye a cs. k. katonai és polgári kormányzónak 1851-iki augustus 25-ről azon község előjáróknak és jegyzőknek adandó jutalmak iránt, kik a dohánymivelés előmozdításán lelkesen és munkásan működnek.	399
94	Hirdetménye a cs. k. katonai és polgári kormányzónak 1851 augustus 29-ről, a lakosok kezeinél használatlan maradt s tőlük használat végett megtartani kívánt dohánykészletekről határozatok iránt	400

Landesgesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Siebenbürgen.

Jahrgang 1851.

XVIII. Stück.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Ausgegeben und versendet am 5. September 1851.

Inhalts-Verzeichniß.

Nr.		Seite.
190	Kundmachung des k. k. Militär- und Civil-Gouverneurs vom 14. Mai 1851, über Verleihung von Erfindungsprivilegien	391
191	Kundmachung des k. k. Militär- und Civil-Gouverneurs vom 10. August 1851, womit die Bestimmungen über die Hinausgabe neuer Banknoten zu 10 fl., 100 fl. und 1000 veröffentlicht werden	393
192	Kundmachung des k. k. Militär- und Civil-Gouverneurs vom 16. August 1851, daß unter Kinder, die Eigenen und Adoptivkinder unbedingt, die Pflegekinder nur in so weit, als sie als Adoptivkinder zu betrachten sind, verstanden werden	399
193	Kundmachung des k. k. Militär- und Civil-Gouverneurs vom 25. August 1851, betreff der Bewilligung von Belohnungen für diejenigen Gemeindevorsteher und Notäre, welche bei Förderung des Tabakbaues thätig und eifrig mitwirken	399
194	Kundmachung des k. k. Militär- und Civil-Gouverneurs vom 29. August 1851, mit Bestimmungen über jene Tabakvorräthe, welche in den Händen der Parteien unverbraucht verblieben sind, und welche dieselben zu ihrer Verwendung zu behalten begehren	400

ΦΟΙΛ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΒΙΝΤΙΑΛΕ ΣΗ Α ΓΟΥΒΕΡΝΙΟΥ

πεντρ

ЦАРА ДЕ КОРОНАЪ ТРАНСИЛВАНИА.

КЪРСЪЛЪ АНЪЛЪІ 1851.

МЪНЪНКЪЛЪ XVIII.

Естрадаг ші тръмис дн 5. Септември 1851.

KONSPЕКТЪЛ КЪПРИНСЪЛЪІ.

Nr.		Пагна.
190	Пъвлікарея гъвернѣторѣлѣ ч. р. милітаре ші цивіле дін 14. Маис 1851, деспре дареа зпорѣ привілеціе пентрѣ афлѣрі	391
191	Пъвлікарея гъвернѣторѣлѣ ч. р. милітаре ші цивіле дін 10. Агс. 1851, приу каре се адкъ ла овѣоаскъ кшошінгъ хотъраріле пентрѣ дареа афарѣ а позелорѣ банкпоте кѣте де 10 фл., 100 фл. ші 1000 фл.	393
192	Пъвлікарея гъвернѣторѣлѣ ч. р. милітаре ші цивіле дін 16. Агсѣтѣ 1851, кѣткъ сѣнт копїи се днделегѣ копїи сѣі ші чеі адоптаці, некондіціонатѣ, іар копїи стрѣіні крескѣдї; пѣмаі пѣлѣ дн кѣт сѣнтѣ а се пріві ка адоптаці, (пріміці де сѣфлетѣ.)	399
193	Пъвлікарея гъвернѣторѣлѣ ч. р. милітаре ші цивіле дін 25. Агсѣтѣ 1851, дн прівіреа дтвоіреі де респѣлѣрі пентрѣ ачеі пресмедінці де овѣці ші потарі, каріі конзѣкрѣ къ сіліңѣ ші рѣлѣлѣ ла днаіпгареа кѣлѣтреі тѣвакѣлѣ.	399
194	Пъвлікарея гъвернѣторѣлѣ ч. р. милітаре ші цивіле дін 29. Агсѣтѣ 1851, пентрѣ хотъраріле деспре ачелѣ провісієні де тѣвакѣ, каре рѣмасѣрѣ недрѣтрѣзіндате дн тѣлїле партіделорѣ ші не карѣ жѣлѣ черѣ алѣ рецієа пентрѣ а хорѣ фолосіре	400

BCU Cluj / Central University Library Cluj

190 szám.

Hirdetménye

a cs. kir. katonai és polgári kormányzónak 1851-iki majus 14-ről felfedezési javadalmak adása iránt.

A cs. k. magas kereskedelmi, ipar és közép-
tészeti ministerium által 1851-iki april 18-kán 2833.
szám alatt kelt rendelettel kövctkező szabadalmak
adattak:

Heinzen Józsefnek csehországi tetscheni fest-
anyag gyárosok Heinzen testvérek részességnek,
Heinrich A. bécsi alsóaustriai iparegylet titoknoka
által (belváros 965-ik sz.) egy nyomtatás és fes-
tésnek való folyadék (orseille) feltalálásáért; — há-
rom évre. Titkon tartása sürgettetett.

Tichy Antal magánosnak Bécsben (belváros 390.
sz.) aczél, réz vagy más lemezekkel színes nyo-
matok készítésébeni javításáért; — két évre. A nyil-
tan tartott kiváltságleírás a cs. k. alsóaustriai hely-
tartóságnál mindenki által megtekinthető.

Wood Péter angolhoni Lancaster grófság Sal-
ford helyéből festőnek Rödiger Frigyes által Bécs-
ben (St. Ulrik 50) mindennemű szőtt kelmék, fa,
bőr s minden másféle elemek és anyagok nyomá-
sában, festésében és kiékesítésébeni javítványaiért; —
két évre. Titokban tartása szorgalmaztatott. Idegen
megesmerő levél létez.

Elliot Vilmos k. porosz kereskedelmi tanács-
noknak Berlinben, tudós és jegyző Gredler Endre
lovag által Bécsben, egy találmányért, mellyel fog-
va a gntta-perchával isolalt telegraphi drót tetszés
szerinti hosszúságban egy érczemű borítvány által
veszélyes befolyások ellen védhető; — öt évre. Ti-
tokban tartása sürgettetett. Idegen meg-
esmerő levél van.

Hofmeister Ferencz Würtembergi Bachenaui asz-
talosnak, ki Bécsben lakik (St. Ulrik nro. 58.) egy
tündöklő márványanyag felfedezéséért, melly minden
tetszés szerinti színekben a márványhoz hasonlóan
ragyogva mint drága-kő előállíthatatik, s mellyel
gyűrűk, fülbevalók sat. ékíthetnek, kisebbszerű
diszárók, mellszobrok, diszedények sat. továbbá esi-
nos hintó-kasok, mindennemű butorok, alakok, sőt
még padozatok és faloldalak is a legrövidebb idő
alatt s aránylag olcsón és tartósan beboríthatatnak;
— három évre. Titkon tartása kéretelt. Idegen meg-
esmerő levél létez.

Thörner Edvárdnak a cs. k. Bécs-Glognitz és
Brucki kiváltságolt vasút vezetőjének, szászhoni
Chemnitzből, — kinek lakása van Lajthai Bruckban
alsó-austriában, egy készület felfedezéséért, melly
által ház- és szobaajtók mindenkori megnyitásukkor
mindég biztosan és zaj nélkül önmaguktól betevőd-
nek, — két évre. A nyiltan tartott kiváltság leírás
az alsóaustriai cs. k. helytartóságnál mindenki által
megtekinthető. Idegen meg-
esmerő levél létez.

Hemberger Ferencz Jakab kezelési igazgatónak

190.

Aundmachung

des f. k. Militär und Civil-Gouverneurs vom
14. Mai 1851, über Verleihung von Erfin-
dungsprivilegien.

Vom hohen f. k. Ministerium für Handel Ge-
werbe und öffentliche Bauten wurden unterm 18.
April 1851 Zahl 2833 folgende Privilegien verliehen:

Dem Joseph Heizen, Theilnehmer der Firma
Gebrüder Heizen, Orseille-Fabrikant zu Tetschen in
Böhmen, durch A. Heinrich, Secretär des n. ö. Ge-
werbe-Vereines in Wien (Stadt Nr. 965), auf die
Erfindung einer flüssigen Orseille für Druck und
Färberei; — für Drei Jahre. Die Geheimhaltung
wurde angefücht.

Dem Anton Tichy, Privatier in Wien (Stadt
Nr. 390), auf eine Verbesserung in der Erzeugung
färbiger Abdrücke von Stahl-, Kupfer- oder anderen
Platten; — für Zwei Jahre. Die offengehaltene
Privilegiumsbeschreibung befindet sich bei der f. k. n.
ö. Statthalterei zu Jedermanns Einsicht in Aufbe-
wahrung.

Dem Peter Wood, Färber zu Salford in der
Grafschaft Lancaster in England, durch Fried. Nöb-
ger in Wien (St. Ulrich Nr. 50), auf Verbesserun-
gen im Drucken, Färben und Verzieren aller Arten
gewebter Stoffe, Holz, Leder und aller sonstigen
Substanzen oder Materialien; — für Zwei Jahre.
Die Geheimhaltung wurde angefücht.

Dem Wilhelm Elliot, f. preuß. Kommerzienrathe
in Berlin durch Dr. und Notar Andr. Ritter von
Gredler in Wien, auf eine Erfindung, den mit Gutta
percha isolirten Telegraphendraht in beliebiger Länge,
durch eine metallische Umhüllung gegen zerstörende
Einwirkungen zu schützen; — für Fünf Jahre. Die
Geheimhaltung wurde angefücht.

Dem Franz Hofmeister, Tischler aus Bachenau
im Königreiche Würtemberg, wohnhaft in Wien
(St. Ulrich Nr. 58), auf die Erfindung einer bril-
lantirenden Marmormasse, welche in allen beliebigen
Farben, dem Marmor ähnlich, brillantirend wie
Edelstein, erzeugt werden könne, und womit Ringe,
Ohrgelänge etc. verziert, kleinere Galanteriegegen-
stände, Büsten, Vasen, Geschirre u. c., dann elegante
Wagenkasten, alle Gattungen Möbel, Figuren, ja
auch Fußböden und Wände in kürzester Zeit und
nach Verhältnis billig und dauerhaft überzogen wer-
den können; — für Drei Jahre. Die Geheimhaltung
wurde angefücht.

Dem Eduard Thörner, Conducteur der f. k.
priv. Wien-Glognitzer- und Brucker-Eisenbahn aus
Chemnitz in Sachsen, wohnhaft zu Bruck an der
Laitza, in Nieder Oesterreich, auf die Erfindung einer
Vorrichtung, wodurch sich Haus- und Wohnzimmer-
Thüren bei jedesmaligem Oeffnen sicher und geräusch-
los immer von selbst wieder schließen; — für Zwei
Jahre. Die offengehaltene Privilegiums-Beschreibung
befindet sich bei der f. k. n. ö. Statthalterei zu Jeder-
manns Einsicht in Aufbewahrung.

Dem Jak. Franz Heinrich Hemberger, Verwal-

Nr. 190.

ПЪБЛИКАРЕА

гьвернѣторѣвъ ч. р. militare ші civile din
14. Maiß 1851, despre darea зпорѣ привиле-
גיע pentрѣ афлърѣ.

Анагтлѣ министерѣс ч. р. de comerциѣ, indus-
триѣ ші клѣдирѣ пѣвлѣче афлѣ къ кале дн 18. А-
приле 1851, къ Nr. 2833 а кончеде зрѣмѣторѣле
привилегіе:

Алѣ Јосефѣ Хеинцен пѣртамѣ ла фирма „фра-
дѣи Хеинцен“ фабрикант де оричелѣ ла Течен дн Бо-
emia, prin A. Heinrich секретарѣс ла резниѣнеа ин-
дустриѣс а Австриѣ де жоѣѣ, дн Вiena (четате
Nr. 965) пентрѣ афлареа знеѣ оричелѣ кѣргѣторѣс
(въпсеа) пентрѣ тѣпарѣ ші колоритѣ; — пе треѣ ані.
Пѣстрареа секретѣлѣ се черѣ.

Алѣ Антонѣс Тичѣ, приватерѣс дн Вiena (че-
тате Nr. 390) пентрѣ дѣмѣнѣмѣнѣрѣеа днтрѣ продѣ-
череа тѣпѣрѣтрѣелорѣс колорите дн деспеѣ де оцелѣ,
арамѣ ші ателѣ; пе доѣ ані. Дескѣсѣ дѣнѣста дес-
криере а прив. се афлѣ депѣсѣ пентрѣ пѣстраре ла
локодинѣнда австриакѣ де жоѣѣ, знде о пѣте веде
фѣзѣне.

Алѣ Петерѣс Вод, въпѣиторѣс ла Салфорд дн цѣ-
пѣтлѣс Ланчестер дн Енглѣтера prin Фридерѣс Рѣдѣ-
герѣс дн Вiena (Ст. Улрих Nr. 50) пентрѣ дѣмѣнѣмѣнѣ-
тѣдѣрѣ дн тѣпѣрѣеа, въпѣирѣеа, ші дѣмѣрѣсѣдѣрѣеа
а тотѣ фелѣлѣс де матерѣе деѣсте, лемпѣ, пеле ші
аате сѣвѣганѣе аѣ матерѣале; — пе доѣ ані. Пѣс-
трареа секретѣлѣ се черѣ.

Алѣ Вѣлхелмѣс Елиот, р. прѣсѣанѣс конѣлиарѣс
де comerциѣ дн Берлинѣ, prin Dr. ші нотарѣлѣс Анд
кавалерѣс де Гредлерѣс дн Вiena, пентрѣ о афларе
де а апѣра фѣрѣлѣс телеграфѣкѣс ісолатѣс prin гѣта перка
дн лѣнѣтѣе пѣлѣкѣс де днрѣзѣрѣилѣс сѣрѣкѣчѣѣсе prin
о дѣвлѣтѣрѣс металѣкѣс; пе чѣнѣ ані. Пѣстрареа
секретѣлѣ се черѣ.

Алѣ Франч. Хофмеѣстерѣс, тѣсарѣс дела Ба-
кенаѣ дн регатѣлѣс Вѣртемѣрѣеѣс, локаѣиторѣс дн Вѣ-
на (Ст. Улрих Nr. 58) пентрѣ афлареа знеѣ масѣе
де марѣторѣе склѣпѣчѣѣсе, кареа се пѣте продѣче дн
тѣте фѣделе, дн асѣмѣнѣрѣеа марѣтрѣеѣс, вѣрѣланѣтѣ-
торѣе ка дѣаманѣтѣлѣс, ші къ кареа се потѣ дѣфрѣм-
сеѣа инѣлѣле, черѣеѣс, асѣменѣеа се потѣ дѣмѣрѣка
къ аѣеѣа лѣкрѣрѣс маѣ шѣѣ де галанѣтрѣѣс, кѣтѣѣе,
васѣ ші ателѣ, маѣ днколо лѣлѣс де карѣ, тотѣ фѣ-
лѣлѣс де мобѣле, фѣзѣре, ва ші подѣнѣле ші пѣрѣдѣѣ
касѣлор дн тѣмпѣлѣс чѣлѣс маѣ сѣжѣртѣ ші къ спѣсе
пѣдѣне; — пе треѣ ані. Пѣстрареа секретѣлѣ се
черѣ.

Алѣ Едзардѣс Тѣорнерѣс, конѣкторѣс алѣ дрѣ-
мѣлѣс Ферекарѣс ч. р. дела Вiena, Глогниц ші Брѣкѣс,
дн Кемниѣс дн Саксонѣа, локаѣиторѣс дн Брѣкѣс, лѣн-
гѣс Лайта, дн Австриѣ де жоѣѣ, пентрѣ афлареа знеѣ
днтокѣмпѣрѣс prin кареа зшѣле касѣлѣ ші аде одѣлорѣс
ла тотѣ дескѣдерѣеа се дннѣдѣс де сѣне сѣзѣрѣ ші фѣ-
рѣс сѣоморѣс; — пе доѣ ані. Дескѣса дескриере а
прив. се афлѣ депѣсѣ пентрѣ пѣстраре ла локоѣи-
нинѣа ч. р. а. д. ж. знде о пѣте ведеа фѣзѣне.

Алѣ I. Фр. Хайнриѣс Хембергерѣс, директорѣс де

Bécsben (helyváros nro. 785.) a fejtítés egy neme feltalálása és javításáért s a fonáshoz és nemezeléshez, úgy a lenszálakhoz és nemezanyagokhoz kívánatos eszközök készítéséért; — öt évre. Titokban tartása szorgalmaztatott.

Hesse Károly orgonakészítő és erőművésznek Poroszhonból (lakása van Fünfhausban Bécsnél nro. 207.) egy új műszer felfedezéséért, mely a phisharmonikát a fuvalával egybököti; — öt évre. A nyíltan tartott kiváltság-leírás az alsóausztiai cs. kir. helytartóságnál mindenki által megtekinthető. Idegen megesmerő levél létez.

Ott József polgári bronzkészítőnek Bécsben (Altlerchenfeld nro. 222.) a bronz óraláncok készítésében fölfedezéséért és javításáért, mellynél fogva 1. sarga ércből vagy rézarany-pléhből készített láncok rózsagyémántkép átvágva, üressen felhuzva, s fénynyomattal készítettetnek, egy pikkelyalakot s egybekötötésükben egy kigyó forma vagy más alak lánczot képeznek; 2. e lánczok egy tartós tűzaranyszínt nyernek; — 3. fényük tisztasága valóságos nro. 2. aranylánczok tiszta fényénél alább nem áll; és 4. a lánczszemeknek, mellyek egy kigyó alakot formálnak, egybefuzése egészen új; — egy évre. Titkon tartása kéretett.

Vonbank Bertalannak Sechsbausban (Bécsnél nro. 163.) tudor Wehli Zsigmond bécsi udvari és törvényészki ügyvivőnek a kampánlámpák s hozzájuk tartozó üvegcsövek javításáért melly által a kampán-olaj e lámpák alkalmazásánál tiszta fejt lángot ad, melly nem füstöl s minden légvonal ellen biztosítva van; — két évre. A nyíltan tartott kiváltság leírás az alsóausztiai cs. k. helytartóságnál mindenki által megtekinthető.

Schossberger Zsigmond pesti gyarmatárus kereskedő és bizonyosnak, jelenleg Bécsben (Jägerzeile nro. 516.) egy műszeres ágyderekaly feltalálásáért, mellynél fogva könnyű előkészülettel, szalmazsák és tolluágy nélküldözhető és löször kimélet eszközöltetik; egy évre. A nyíltan tartott kiváltság leírás az alsóausztiai cs. k. helytartóságnál mindenki által megnézhető.

Labia Antal Speissingi korcsma és vagyonszerzőnek (Bécsnél nro. 32.) 1851-iki február 5-én kiváltságolt kerék nélküli „hatalmas“ nevű ekeje javításáért; — két évre. A nyíltan tartott kiváltságleírás az alsóausztiai cs. k. helytartóságnál tartatik mindenki szemé láttára.

A katonai és polgári kormányzó helyett
Kalliany, s. k.
Altábornagy.

tungs-Director in Wien (Stadt Nr. 785), auf eine Erfindung und Verbesserung des Bleichens (Bleichverfahrens) und der Bereitung der zum Spinnen und Filzen, sowie für die Flachsfäden und Filzstoffe bestimmten Materien; — für fünf Jahre. Die Geheimhaltung wurde angeführt.

Dem Carl Hesse, Orgelbauer und Mechaniker aus Preussen, wohnhaft in Fünfhaus (bei Wien Nr. 207), auf die Erfindung eines neuen Instrumentes, welches die Phisharmonika mit der Flöte vereinigt; — für fünf Jahre. Die offengehaltene Privilegiums-Beschreibung befindet sich bei der k. k. n. ö. Statthaltereien zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Dem Joseph Ott, bürgl. Bronze-Arbeiter in Wien (Altlerchenfeld Nr. 222), auf eine Erfindung und Verbesserung in der Erzeugung von Bronze-Uhrenketten, wobei 1. die Glieder der aus Messing oder Tombakblech erzeugten Ketten rosettenförmig durchschneiden, hohlaufgezogen und glanzgepreßt gefertigt werden, eine Schuppenform und in ihrem Zusammenhange eine schlängelförmige oder eine Kette anderer Form bilden; 2. diese Ketten eine dauerhafte Feuervergoldung in grün- oder rothgeschliffener Nr. 2 Goldfarbe erhalten; 3. die Reinheit ihres Glanzes von dem reinen Glanze echter Nr. 2 Goldketten nicht übertroffen werde, und 4. die Zusammenhängung der Kettenglieder, welche eine Schlängelform bilden, ganz neu sei; — für ein Jahr. Die Geheimhaltung wurde angeführt.

Dem Bartholomäus Vonbank, in Sechsbaus (bei Wien Nr. 163), durch Dr. Sigmund Wehli, Hof- und Gerichts-Advocaten in Wien, auf eine Verbesserung der Kampflampen und der dazu gehörigen Glasröhren, wodurch das Kampflinöl bei Anwendung dieser Lampen eine reine weiße Flamme gebe, die nicht rauche, und gegen jeden Luftzug geschützt sei; — für zwei Jahre. Die offengehaltene Privilegiums-Beschreibung befindet sich bei der k. k. n. ö. Statthaltereien zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Dem Sigmund Schossberger, Colonialwaarenhändler und Commissionär in Pesth, derzeit zu Wien (Jägerzeile Nr. 516), auf die Erfindung einer mechanischen Bettmatratze, wodurch mittelst einer leichten Vorrichtung Strohsack, Unterlage und Federbett entsteht, und eine Ersparnis an Kopshaar erzielt werde; — für ein Jahr. Die offengehaltene Privilegiums-Beschreibung befindet sich bei der k. k. n. ö. Statthaltereien zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Dem Anton Labia, Wirthshaus- und Realitäten-Pächter zu Speising (bei Wien Nr. 32), auf eine Verbesserung seines am 5. Februar 1851 privilegierten Pfluges ohne Räder „der gewaltige Pflug genannt“; — für zwei Jahre. Die offengehaltene Privilegiums-Beschreibung befindet sich bei der k. k. n. ö. Statthaltereien zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Für den Militär- und Civil-Gouverneur
Kalliany m. p.
S. M. L.

administracizne dn Bienu (cetate Nr. 785) pentru o afiare mi amvzntzdzire pentru topirea mi gztirea materielor menite pentru toroz, mi filtr, prezmi mi pentru firele de inz mi materiele de filtr; — pe cinci ani. Pstrarea secretului se cere.

Isi Karol Hesse maestr de organe mi mekanik din Prusia, lovizor dn Finfhaus (dnrg Bienu Nr. 207) pentru afiarea unei noi instrumant, care amvzntz dzironika k fleta; pe cinci ani. Descrierea a priv. se afl depe cu spre pstrarea la c. p. locuiniuz a. d. j. znde o pote vede ori cine.

Isi Jusef Ott maestr de bronz dn Bienu (Altlerchenfeld Nr. 222) pentru o afiare mi amvzntzdzire dnrg prodzcherea lanuzrilor chocornikail de bronz la care 1. vericele lanuzrilor fzkete din aram galin az dn tombak szntz tlete dn forma rosetelor, dn pzntr gznose, dnince mi szgzmate k dzstr, dnkinesek o form de sernu ca mi forma alor lanuzri dn amvzntzparea lor la ozatz; 2. achete lanuzri primesk o dntrazire verde az romiz neredz k kolorea azriz nzmerez 2., trainik prin forz; 3. dn krpdeniz n sta dn dzrntzdz lanuzrilor de azr Nr. 2., mi 4. dnokmirea velczuelor dn forma sernuail este k togzlz noz; — pe znz anz. Pstrarea tainei se cere.

Isi Bartolomeusz Vonbank, dn Sekshaus (la Bienu Nr. 163) prin Dr. Sigmund Wehli, advokat dn Bienu, pentru amvzntzdzirea lampelor kamfine mi a gvezrilor de stiklz ce se dnz de achela, prin care ozelz kamfiail la dntrvzindaree achestor lampu, dz o parz krvat, azlz, carea n'azm mi este apzrat de ori ce dzkz az aerzail; — pe doi ani. Descrierea priv. descrie se dnne pentru pstrarea la c. p. locuiniuz a. d. j. spre vederea fizkail.

Isi Sigmund Schossberger nevzetoriz kol. sz komicionariz dn Pesta, akzm la Bienu (Jagerzeile Nr. 516) pentru afiarea unei matrape de patz, prin care dn zrtarea unei pregtiri zmore se pote lipci sakz k patu, adzernstzail mi patz de nene mi se kzmiz o pstrare k pzxz de kaz; — pe znz anz. Descrierea priv. descrie se afl dn pstrarea la c. p. locuiniuz a. d. j. znde o potz vedea fizcine.

Isi Antonisz Labia, arendatorz de ospetiliz mi realituzi la Speising (dnrg Bienu Nr. 32) pentru amvzntzdzirea priv. sez puzz fuz rotile la 5. Febr. 1851, nzmiz „pluzail celz pternikz“; pe doi ani. Descrierea a priv. se afl darz dn pstrarea la c. p. locuiniuz a. d. j. znde o pote vedea fizcare.

Pentru gvezrntztorizail militaru mi civile
Kalliany m. p.
Ф. М. Л.

191 szám.

Hirdetménye

a cs. kir. katonai és polgári kormányzónak 1851-ki augusztus 10-ről, mellynél fogva új 10, 100, és 1000 forintos bankjegyek kibocsátása iránti határozatok közzé tételnek.

A magas belügyministeriumnak jelen évi július 2-án ^{14469/491} szám alatt kelt útásítása nyomán ezenel általános megtartás végett a magas pénzügyministerium f. évi majus 18-karóli következő rendelete tételik közönségessé:

Ő felsége jelen év majus 14-röli határozatánál fogva új 10, 100 és 1000 forintos bankjegyek kiadását, a hasonnemü jelenleg forgalomban levő bankjegyek behuzásával s a bankhivatalnak majus 1-röli alább következő hirdetményében foglalt rerdzszabályok mellett olly hozzátéttel megengedni méltóztatott, hogy a bankjegyekre nézve általános fennálló szabályrendeletek az új bankjegyekre is alkalmaztassanak.

A közpénztárakra nézve áll a bankjegyek behuzásánál gyaorlatban levő azon elv, melly szerint a pénztáraknak egymásközli fizetéseiknél a régi bankjegyek, a magán közlekedésre nézve megállított behuzási határidőn túl még további 3 hónapokig tehát 1852 martius végéig használtathatnak.

Herczeg Schwarzenberg Károly, s. k.
Altábornagy.

1-ső záraték a 191-ik számhoz.

Hirdetmény.

Az ósztrák nemzeti-bank igazgatása a magas pénzügyministerium jóváhagyásával a mostan forgalomban levő IV. alaku bankjegyekből háromféle nemüeket, még pedig: a 10-zes, 100-zas és 1000-reseket behuzni s helyettök új V. alaku hasonnemü bankjegyeket kibocsátani határozta.

E három bankjegynemek leírása a csatolvány úján tételik közönségessé.

Az érdekelt IV. alaku bankjegyek felcserélését illetőleg következő határozatok állanak:

1) A IV. alaku 10, 100 és 1000 forintos bankjegyek 1851 július 1-től december végéig minden bankpénztárakban, mint Bécsben, Prágában, Brünnben, Lembergben, Budán, Kassán, Temesvárt, Szebenben, Brassóban, Linczben, Insbruckban, Gráciban, Zágrábban és Triestben felváltás- és fizetéskép még elfogadtatnak.

2) A Laibachi, Klagenfurti, Görczi, Salzburgi, Czernovitzai és Krakói bankjegy felváltó pénztáraknál a jelenben forgó IV. alaku 10-es 100-as és 1000-es bankjegyeknek új V. alaku hasonnemü bankjegyekkel felcserélése f. évi július első felében fog kezdődni, és hason módon, mint a koronatartomá-

Nr. 191.

Kundmachung

des k. k. Militär- und Civil-Gouverneurs vom 10. August 1851, womit die Bestimmungen über die Hinausgabe neuer Banknoten zu 10 fl., 100 fl. und 1000 fl. veröffentlicht werden.

Zu Folge hoher Weisung des Ministeriums des Innern vom 2. Juli d. J. ^{14469/491} wird hiemit zur allgemeinen Darnachachtung nachstehender Erlass des hohen Finanzministeriums vom 18. Mai d. J. veröffentlicht.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 14. Mai d. J. die Hinausgabe neuer Banknoten zu 10 fl., 100 fl. und 1000 fl. gegen Einziehung der gegenwärtig im Umlaufe befindlichen Banknoten dieser Kategorien, unter den in der nachfolgenden Kundmachung der Bank vom 1. Mai enthaltenen Modalitäten, mit dem Besatze zu genehmigen geruht, daß die bezüglich der Banknoten überhaupt bestehenden gesetzlichen Anordnungen auch auf die neuen Banknoten Anwendung finden.

Für die öffentlichen Cassen gilt der bei der Einziehung von Banknoten übliche Grundsatz, daß die alten Banknoten bei Abfuhr und Zahlungen der Cassen unter sich noch durch weitere drei Monate über den, für den Privatverkehr festgesetzten Einziehungstermin, d. i. also bis Ende März 1852 verwendet werden können.

Carl Fürst zu Schwarzenberg m. p.
F. M. L.

1. Beilage zu Nr. 191.

Kundmachung.

Die Direction der österreichischen National-Bank hat mit Zustimmung des hohen Finanz-Ministeriums beschloffen, von den, dormalen im Umlaufe befindlichen Banknoten der IV. Form, drei Kategorien, und zwar: jene zu 10, 100 und 1000 fl. einzuziehen, und dafür neue Banknoten V. Form gleicher Kategorien hinauszugeben.

Die Beschreibung dieser drei Banknoten-Kategorien werden mittelst der Beilage allgemein bekannt gemacht.

Für den Umtausch der erwähnten Banknoten IV. Form haben folgende Bestimmungen zu gelten:

1) Die Banknoten IV. Form zu Zehn, zu Hundert und zu Tausend Gulden werden vom 1. Juli bis letzten December 1851 noch bei sämtlichen Bankcassen, sowohl in Wien, als zu Prag, Brünn, Lemberg, Ofen, Kaschau, Temesvar, Hermannstadt, Kronstadt, Linz, Innsbruck, Graz, Agram und Triest, im Wege der Verwechslung, wie der Zahlung, angenommen werden.

2) Bei den Banknoten-Verwechslungscassen zu Laibach, Klagenfurt, Görz, Salzburg, Czernowitz und Krakau wird der Umtausch der dormal im Umlaufe befindlichen Banknoten IV. Form zu 10, 100 und 1000 fl. gegen neue Banknoten V. Form gleicher Kategorie in der ersten Hälfte des Monates Juli

Nr. 191.

ПЪБЛИКАЦИЯ

гьбернаторскѣ ч. р. милитаре ши цивиле дин 10. Августъ 1851, прии каре се адскѣ ла общеаскѣ кэпошницѣ хотържриле пенгъре да-реа афаръ а позелорѣ банкноте кѣте де 10 фл. 100 фл. ми 1000 фл.

Дн зрмареа д. ивицине а министерскѣ дин пѣнпгъ дин 2 Июль а. к. Nr. ^{14469/491} се пѣвликъ прии ачеаста, пенгъре дитокмал зрмаре несте тотѣ, зртъторскѣ емисъ алъ д. министерскѣ де Финанце дин 18. Маис, а. к.

Маетатеа Са прии преа палта хотърпире дин 14. Маи а. к. с'а дндзратѣ а апрова словозиреа алторѣ банкноте поже кѣте де 10 фл. 100 фл. ми 1000 фл. не зльгъ графереа дн пѣнпгъ а банкнотелорѣ че се афлъ аксм дн кѣрцере де ачеастъ категорикъ, сзпт модалитѣдле кѣрпине дн зртъторскѣ пѣвликацине а банкскѣ дин 1. Маис, кз ачелъ адазсѣ, кз ординѣдскѣ лежѣито че ессистъ несте тотѣ дн привинца банкнотелорѣ, азъ сѣ се аплече ми ла позеле банкноте.

Пенгъре вистериеле пѣвличе ла графереа дн пѣнпгъ а банкнотелорѣ аре тѣрикъ принципѣлѣ, кзккъ банкнотеле веки ла транспортскѣ ми пѣлѣтѣри де але вистериелорѣ дитре сине се порѣ дитгребзинга днкъ треѣ лѣни ми несте терминѣлѣ префинтѣ пенгъре комерѣскѣ приватѣ, ва сѣ зикъ гѣлѣ ла сѣжршитѣлѣ лѣи Мартис 1852.

ПРИНЦИПЕЛЕ КАРОЛЪ ДЕ ШВАРЦЕНБЕРГЪ М. П.
Ф. М. Л.

Адѣтмантѣ 1 ла Nr. 191.

ПЪБЛИКАЦИЯ

Дирекцинеа банкскѣ нацинеале австрианскѣ, кз дивоиреа д. министерскѣ де Финанце, а хотържрѣ а граде дн пѣнпгъ дин банкнотеле че се афлъ астѣзи дн кѣрцѣ, де форма а IV. треѣ категорие ми азме: челе де 10, 100 ми де 1000 фл. ми дн локѣлѣ ачелора а словози банкноте поже, форма V., де ачелешѣи категорие.

Дескриреа ачесторѣ треѣ категорие де банкноте се ва фаче кэпоскѣтѣ де овде прии алѣтратѣлѣ.

Пенгъре прескимвареа поменителорѣ банкноте, де форма IV. азъ сѣ се пѣзѣаскѣ зртъторскѣ хотържри:

1) Банкнотеле формѣ IV. де зече, о сѣтѣ ми де о миѣ флоренѣ се ворѣ прии дела 1. Июль пѣлѣ ла сѣжршитѣлѣ лѣи Децембре 1851, днкъ ла тоте касселе де банкѣ, азът дн Виена, кѣт ми ла Прага, Брислѣ, Аембергѣ, Бзда, Камовѣ, Тимѣшора, Сибѣ, Брашовѣ, Линцѣ, Инсбрукѣ. Градѣ, Аграмѣ ми Триестѣ азът по калѣа прескимѣреѣ, кѣт ми а пѣлѣтѣри.

1) Ла касселе де прескимвареа банкнотелорѣ дн Лаивакѣ, Клагенфуртѣ Гюрѣ, Салцбургѣ, Чернѣвѣ ми Краковѣ се ва дичене прескимвареа банкнотелорѣ че се афлъ астѣзи дн черкѣпире кз форма IV. де кѣте 10, 100 ми 1000 фл. кз азте банкноте поже форма V. де асмененеа категорѣ дн жѣтѣ-

nyokbani bankpénztáraknál 1851 december végéig tartani.

3) 1852 januar elsejétől martius végéig az első szakaszban kijelölt bankjegyek elfogadásának, felváltás vagy fizetékép, még csupán a bécsi bankpénztáraknál leendő helye.

4) E záridők lefolyása után a fennkijelölt bankjegyek felcseréléséért közvetlenül a bankigazgatás lesz megkeresendő.

Bécs majus 1-én 1851.

Pipitz, s. k. Sina, s. k. Murmann, s. k.
bank- bank-kormányzói bank-igazgató.
kormányzó. helyettes.

2-ik záraték a 191-ik számhoz.

Leírása a kiváltságos osztrák nemzeti bank új

Tíz forintos bankjegyeinek.

A papiros fejtér, finom s még is egy sajátságos igen tartós szövettű, melly más papírnemektől lényegesen különbözik.

Minden bankjegy papirosa világos és sötét vízjegyeket, s ezenkívül következőket tartalmaz:

Felyül középben a római X. számot sötétén, világos feneken.

Közvetlenül e római szám alatt egy világos lombozat van. Valamivel alább a baloldalon P. Ö. s a jobb oldalon N. B. betűk mind sötétén világos fenékben látszó.

Az egész jegyet egy könnyű ráma környezi, mellyben ennek négy oldalai mindenikén e szók: „Zehn Gulden“ sötét betűkben jelennek meg.

A nyomtatás színe fekete.

A legfelsőbb bélyeg a jegy közepében arabs 10-zest foglal magában, világosan visszaverő árnyékkal sötét fenékben, melly csigalakot képez és lombozattal van kiékitve.

A jegy két oldalain azok felső részében és kévéssel alább mint a fölebb említett csigabélyeg, mellképek alkalmazvák, még pedig jobbfelől egy nő, mellynek fejét egy falkorona díszíti, mellét borostyánágak — Austria jelképekint — övedzik.

Baloldalán ellenben a Minerva mellképe van, mint jelképe a bölcsességnek, egybeköttetésben a Hercules mellképével, mint az erő jellemképével.

A jegy közepében van az irás-szöveg, még pedig: közvetlenül a legfelsőbb csigabélyeg alatt az arabs 10 számmal e szó „Zehn“, nagy díszes gót betűkkel, alatta e szó: „Gulden“, valamivel kisebb gót betűkkel.

Ezután következnek egyenes vonalban latin betűkkel e szavak: „Die privilegirte österreichische“ s

I. J. beginnen, und so wie bei den Bank-Cassen in den Kronländern bis letzten December 1851 stattfinden.

3) Vom 1. Jänner 1852 bis letzten März 1852, wird die Annahme der, im ersten Absätze bezeichneten Banknoten nur noch bei den Bankcassen in Wien, sowohl in der Verwechslung, als in Zahlungen Platz greifen.

4) Nach Ablauf dieser Termine ist sich wegen des Umtausches der vorbezeichneten Banknoten unmittelbar an die Bank-Direction zu wenden.

Wien am 1. Mai 1851.

Pipitz m. p. Sina m. p. Murmann m. p.
Bank-Gouverneur. Bank-Gouverneur. Bank-Director.
neur. neur. Stellvertreter.

2. Beilage zu Nr. 191.

Beschreibungen der neuen Noten der privilegirten österreichischen National-Bank.

Banknote zu „Zehn Gulden.“

Das Papier ist weiß, fein und dennoch von einer eigenthümlichen, sehr dauerhaftesten Textur, die sich wesentlich von anderen Papiergattungen unterscheidet.

Das Papier jeder Note enthält lichte und dunkle Wasserzeichen, und zwar befindet sich:

Oben in der Mitte die römische Zahl X, dunkel im lichten Grunde.

Unmittelbar unter dieser römischen Zahl ist eine lichte Arabeske. Etwas tiefer erscheinen die Buchstaben P. Ö. auf der linken Seite, und N. B. auf der rechten, alle dunkel in lichten Grunde.

Die ganze Note umgibt ein lichter Rahmen, in welchem auf jeder der vier Seiten desselben die Worte: „Zehn Gulden“ in dunklen Buchstaben erscheinen.

Die Farbe des Druckes ist schwarz.

Der oberste Stempel in der Mitte der Note enthält die Zahl 10 in arabischen Ziffern, licht mit Schlagschatten auf dunklem Grunde, welcher die Form einer Muschel bildet, und mit Arabesken verziert ist.

Zu beiden Seiten der Note sind auf deren oberem Theile und etwas niedriger als vorerwähnter Muschelstempel, Brustbilder angebracht, und zwar: rechts ein Weibliches, dessen Haupt eine Mauerkrone ziert, und dessen Büste Lorbeerzweige umschlingen, als Sinnbild der Austria.

Zur Linken dagegen ist das Brustbild der Minerva, als Sinnbild der Weisheit in Verbindung mit dem Brustbilde des Hercules, als Sinnbild der Stärke angebracht.

In Mitte der Note befindet sich der Text, und zwar: unmittelbar unter dem obersten Muschelstempel mit der arabischen Zahl 10 das Wort „Zehn“ in großer, verzierter gothischer Schrift, darunter das Wort: „Gulden“ in etwas kleinerer dunkler gothischer Schrift. Dann folgen in gerader Linie mit Latein-Schrift die Worte: „die privilegirte österreichische“ und hierauf

такоа дитъе а лъпеі лѣ Іхлѣ а. к. ші се ва зрма ка ші не ла челелатге кассе де банк дин череле де коронъ, пълъ ла сфършітлѣ лѣ Дечембре 1851.

3) Делѣ 1. Јануаріс 1852., пълъ ла сфършітлѣ лѣ Марціс 1852., се ворѣ прімі пемітеле банкоте агѣт дн прескѣмваре кѣт ші дн пълтіре пѣмаі ла касселе де банк дн Віена.

4) Дъпъ декрѣтереа ачесторѣ терміні пентрѣ прескѣмвареа зѣселорѣ банкоте, аре съ се дндрепте омѣлѣ немізлочітѣ ла дїректѣнеа банкѣлѣ.

Віена дн 1. Маіс 1851.

Піпіцѣ м. п. Сіна м. п. Мурманѣ м. п.
гѣвернерѣлѣ локѣдїторіс де гѣ- дїректорѣлѣ ван-
банкѣлѣ. бернерѣ алѣ банкѣлѣ. кѣлѣ.

Адїтѣмѣнтѣлѣ алѣ 2. ла Nr. 191.

Дескрѣтереа позелорѣ поте але прів. банкѣ націонале асѣтріакѣ.

Банкпотеле кѣте де „зече Фіоріні“

Хѣртїа есте алѣ, фїнѣ, ші тотѣшї де о цесетѣрѣ пропрїѣ, фѣрте траїнікѣ, кареа се деосевеще преамѣлѣ де алте соїсрї де хѣртїѣ.

Хѣртїа фїкѣрѣї поте копрінде трѣсѣре де апѣ лѣмінѣсе шї дѣтѣнекате, шї анѣме деасѣпра дн мїзлочѣ се афѣлѣ пѣтерѣлѣ романѣ X. дѣтѣнекарѣ не фѣндѣмѣнтѣлѣ лѣмінѣсѣ.

Немізлочітѣ сѣнт ачестѣлѣ пѣтерѣлѣ романѣ есте о подѣвъ арабѣсѣкѣ лѣмінатѣ. Чѣва маї афѣндѣ се араѣлѣ літереле P. Ö. дн парѣтеа стѣпѣлѣ, шї N. B. дн парѣтеа дреапѣлѣ, тѣге дѣтѣнекате не фѣндѣмѣнтѣлѣ лѣмінѣсѣ.

Дн дїѣрѣлѣ нотѣї се афѣлѣ знѣлѣ провазѣлѣ лѣмінѣсѣ, дн каре не тѣге парѣлѣ пѣрѣїле се араѣлѣ кѣ-вінтеле: „Zehn Gulden,“ (зече Фіоріні) кѣ літереле дѣтѣнекате.

Колоареа тіпарїлѣлѣ есте неагрѣ.

Тїмѣрѣлѣ челѣ маї деасѣпра дн мїзлочѣлѣ нотѣї копрінде пѣтерѣлѣ 10 кѣ чїфре арабїче, лѣмінѣсѣ шї арѣнтѣторіс де змѣрѣлѣ не фѣндѣмѣнтѣлѣ дѣтѣнекарѣ, каре дѣтѣнекате форма знѣї скоїче, шї есте фѣрѣзѣсѣгѣтѣлѣ кѣ арабѣсѣлѣ.

Де амѣндѣсе пѣрѣїле нотѣї, дн пѣрѣїле еї челе дн сѣсѣ, чѣва маї дн жѣсѣ де кѣт поменїтѣлѣ тімѣрѣлѣ де скоїкѣ се афѣлѣ амезатѣ ікѣне пѣлѣ дн пентѣ, шї анѣме: дн дреапѣта зна фѣтѣсѣсѣкѣ, а кѣрѣї канѣ дѣлѣ орѣсѣзѣ о коронѣ мѣрарїѣ, іар пентѣлѣ іѣлѣ чїрѣзмѣдеазѣлѣ рамї де лѣзѣрѣ, ка сїмѣолѣлѣ Асѣтріеї.

Іар деа стѣпѣла есте портретѣлѣ Мінерѣї, ка сїмѣолѣ алѣ дѣцелѣпѣїзнѣї дн лѣгѣтѣрѣлѣ кѣ портретѣлѣ лѣ Ерѣкѣле, ка сїмѣолѣ алѣ тѣрїеї.

Дн мїзлочѣлѣ нотѣї се афѣлѣ тесѣтѣлѣ шї анѣме: немезіарѣлѣ сѣнт тімѣрѣлѣ челѣ маї де сѣсѣ де скоїкѣ кѣ пѣтерѣлѣ арабїкѣ 10. кѣвѣнтѣлѣ: „zehn“ (зече) дн скрїсѣре готїкѣ марѣ шї дѣфѣрѣсѣгѣтѣлѣ, сѣнт ачѣсеа ворѣа: „Gulden“ (Фіоріні) дн скрїсѣре готїкѣ чѣва маї мїкѣ. Дъпѣ ачѣсеа зрѣмеазѣлѣ дн лініѣ дреапѣтѣлѣ кѣ скрїсѣре латїнѣ кѣвінтеле: „die privilegirte öes-

ezután e szó: „Nationalbank“ sötét folyóíráttal, vonalokkal környezve.

A következő sor kicsi álló latin írásban e szót: „bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung“ foglalja magában, s ez alatt e szók: „Zehn Gulden Silbermünze“ — nagy betűjü „Egyptienne“ nevű írásban olvasható.

Kicsiny latin írásban következnek ez alatt e szók: „nach dem Conventionsfuß“, melly után egy további sor meghajtott vonalban és gót írás módban e szavakat tartalmazza: „für die privilegirte österreichische“, mellyre végül e szó: „Nationalbank“ díszes lapidar írásban következik.

A szövegen alul balról e szó: „Serie“ és két betük állanak, jobbról pedig a jegy száma arabszámjelekben van kifejezve.

A szöveg két oldalán díszes foglaltványok vannak. A baloldalon lévő, kicsi de mégis olvasható és arányos gót írásban a bank szabályai 48-ik §-sát foglalja magában, melly így hangzik: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes festgesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die dießfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

A foglaltványban jobb felől áll a jegy becsértéke (tiz forint) az osztrák császárság koronatarományai tiz nyelveiben, különböző írásnemekben.

Az érdekelt bank szabályi §-on alul áll e datum „Wien den 1-ten Jänner“ kicsiny angol betűkkel s alatta az évszám „1847.“

Átellenben jobb felől a jegy becsértékével ellátott díszes foglaltvány alatt ez aláírás van: „J. E. v. Wittenhiller Cassen-Director.“

A jegy alsó felében lévő metszés közbül a cs. k. álladalmi címert az illető címér-paizszsal tartalmazza.

Az álladalmi címér mindenik oldalán egy nőalak áll, mellyek egyike a bárdot, vesszősomót (Fasces) és könyvet mint a törvény jelképeit, a másik a tellszarut, gyümölcsöt és ekét mint a földmívelés jelképeit tartja.

E képek egyike alatt egy szám, másika alatt egy betű van.

A nyomatók általában élesek és tiszták.

Száz forintos bankjegyek.

A papiros fejer, finom s még is egy sajtásá-

as Wort „National-Bank“ in dunkler Gange Schrift von Zügen umgeben.

Die folgende Zeile enthält in kleiner stehender Latein-Schrift die Worte: „bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung,“ und unter diesen sind die Worte: „Zehn Gulden Silbermünze“ in großen Buchstaben stehender Egyptienne-Schrift zu lesen.

In kleiner, stehender Latein-Schrift folgen darunter die Worte: „nach dem Conventions-Fusse,“ wonach eine weitere Zeile in gebogener Linie und in gothischer Schrift die Worte enthält: „Für die privilegirte österreichische,“ worauf endlich das Wort: „National-Bank“ in verzierter Lapidar-Schrift erscheint.

Unter dem Texte stehen links das Wort: „Serie“ und zwei Buchstaben, zur Rechten aber ist die Nummer der Note in arabischen Ziffern ausgedrückt.

Zu beiden Seiten des Textes befinden sich ornamentale Einfassungen. Jene zur linken Seite enthält in kleiner, aber dennoch deutlich und regelmäßiger gothischer Schrift den §. 48 der Bank-Statuten, welcher lautet: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die dießfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

Die Einfassung zur rechten Seite enthält den Nennwerth der Note (Zehn Gulden) in zehn Sprachen von Kronländern des österreichischen Kaiserstaates in verschiedenen Schriftgattungen.

Unter dem erwähnten Paragraphen der Bank-Statuten steht das Datum: „Wien, den 1. Jänner“ in kleiner englischer Schrift, und darunter die Jahreszahl „1847.“

Gegenüber, zur rechten Seite unter der ornamentalen Einfassung mit dem Nennwerthe der Note ist die Unterschrift: „J. E. v. Wittenhiller, Cassen-Director“ ersichtlich.

Die am untern Theile der Note befindliche Gravirung enthält in der Mitte das k. k. Staatswappen mit dem betreffenden Wappenschilde.

An jeder Seite des Staatswappens befindet sich eine weibliche Figur, deren eine mit dem Beile, den Fasces und dem Buche, als Sinnbild des Gesetzes; die andere mit dem Füllhorn, den Früchten und dem Pfluge, als Sinnbild des Ackerbaues erscheint.

Unter einer dieser Figuren befindet sich eine Zahl, unter der andern ein Buchstabe.

Die Abdrücke sind durchgehend scharf und deutlich.

Banknote zu „Hundert Gulden.“

Das Papier ist weiß, fein und dennoch von

terreichische“ (привілеїарна астріак) ші дзпъ а-чеса ворва: „National-Bank“ (націонал банк) ші скрісоре де канцеларіє дитзнекаръ диконцізратъ де тръсоре.

Шірзлъ зрмъторіє компінде дн скрісоре мікъ латінъ стъторе квинтеле: „bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung“ (пхтеше ла адзкторієлъ не лпгъ ачаестъ асемнацієне) ші сзпг ачеста се чірескъ квинтеле: „zehn Gulden Silbermünze,“ (зече фіоріні монетъ де арцінтъ) кз літере марі стъторе еціптене.

Сзпг ачеса зрмеазъ кз літере латіне мічі ворвеле: „nach dem Conventions-Fusse,“ (дзпъ конвенцієне) дзпъ каре апоі знъ шіръ маі денарте дн лініє диковзетъ, кз літере готіче компінде ворвеле: „für die privilegirte oesterreichische“ (пентръ привілеїарна астріак) дзпъ каре дн зрмъ се арагъ кзвжнтзлъ: „National-Bank“ (націонал банк) дн стілъ ладіаре днфрзмсецатъ.

Сзпг текстъ сгаъ деа стжпа ворва: „Serie“ (Серіє) ші дозе літере, deadреанта нзмерзлъ ноті дн чіфре аравіє.

De amъdoxe птрціє тсстзлї се афл орпміне де гарнізоре. Чеса дн стжпа кспінде дн скрісоре готікъ тзрзнтъ, дпсъ тотзші кіаръ ші регзлатъ §. 48. дп статзтеле банкзлї, каре сзпъ: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die diesfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“ (Асзпа фалсіфікзрї ші імігзрї нотелоръ банкзлї сзпгъ дестінаге ачеламі педенсе, каре сзпгъ псе асзпа фалсіфікзрї ші імігзрї ванілоръ де хзртї даці де кзтре статъ. Дерегъторієлє сзпгъ дндеторіє а кззта дзпъ асеменеа крїміналі, аї ареста ші педенсі.)

Гарнізпа дн дреанта компінде валореа номінале а ноті (zehn Gulden) дн челе зече лімбе але церелоръ короналі дн статзлъ дпшзрѣтескъ астріакъ, дн деосевіте скріпзоре.

Сзпг поменізлъ парграфъ алъ стателоръ банкзлї стъ датзлї; „Wien den 1. Jänner,“ (Вієна дн 1. Іанзарї) дн скрісоре тзрзнтъ епглєзъ ші сзпг ачела нзмерзлъ анзлї: „1847.“

Де дппротівъ дн партеа дреангъ сзпг орпмжнталеа гарнізръ кз валореа номінале а ноті, се веде сзпгскрієреа „J. E. v. Wittenhiller Cassen Director.“ (J. E. de Bairenхїлєръ дїректорзлъ кассєї.)

Сзлзнтзпа че се афл дн партеа де жосъ а ноті кспінде дн мізлокъ днсемтеле ч. р. але Статзлї кз респектієлзлъ сзгтъ.

Де фізкарє лзгере а днсемелоръ Статзлї се афл о фізръ фетеваскъ дн каре зна се арагъ кз секзреа, фзсціореле ші картєа, ка сімволъ алъ лецї, Іар чевалатъ кз корпзлъ дпвслзшзгзрї, фрзптєлє ші кз арагзлзлъ, ка сімволъ алъ аркієлзгзрї.

Сзпг зна дн ачесте фізрє се афл знъ нзмеръ, сзпг чевалатъ о літеръ. Статпеле сзпгъ прєсте тотъ віі ші кіаре.

Банкнота де о „сзгъ фіоріні“

Хзртїа есте алъ, фінъ ші тотзші де о цесе-

gos igen tartós szövetű, mely lényegesen különbözik más papír nemektől.

Minden jegy papirosában világos és sötét vízjegyek vannak, még pedig:

Egy a jegy közepében álló világos és hosszukó négyszögben, mellynek alsó oldala egy ívalakú vonal által félbeszakítatik, egy sötét vízjegyekkel ábrázolt lomboszat van. Felette kétfelől a száz-as szám arabs betűkben, világosan és verő árnyékkal nagyon kitűnő.

A lomboszat alatt s a világos, hosszukó négyszög alján halfelől P. Ö., jobb felől N. B. betűk mint sötét vízjegyek alkalmazvák.

A papír felső és alsó széle egész hosszában vízjegyeket foglal magában e szókkal: „Hundert Gulden“ áttetsző lapidar írásban.

A négy szögletek mindegyikében áttetsző lomboszatok vannak, mellyek mind kétfelől egy egyenes, áttetsző vonal által egymással egybekötvék.

A nyomat színe fekete. A felső bélyeg a jegy közepében az osztrák czimer-paizst tartalmazza.

E paizs mind két oldalához egymásba szövődött ékítmények csatlakoznak.

A jegy közepében van az írás-szöveg, még pedig közvetlenül a mondott czimer-paizs alatt ívforma vonalban állanak e szók: „Hundert Gulden“ nagy antiqua-dessin-írásnemben, ez alatt egy tojásalaku csigázott fenékben következő szók; még pedig elsőben közbül e szó: „die“ nagy gót betűkkel; ezután egyenes vonalban e szók: „privilegirte österreichische Nationalbank bezahlt dem“ — melly szavak közül „privilegirte“ és „bezahlt dem“, kicsi, sötét gót, a többiek ellenben nagyobb, világos gót írás nemben jelennek meg.

Ezután következik egy egyenes vonalú sor e szókkal: „Ueberbringer gegen diese Anweisung“ sötét álló antiqua írásnemben.

E sor alatt nagy világos, fekvő lapidar betűkben verő árnyékkal e szók: „Hundert Gulden Silbermünze“ az említett csiga (guilloche) sötét, öt egymás mellé fűzött tojásalakból álló fenéken láthatók.

Alattá sötét, álló antiqua-írásnében e szók: „nach dem Conventions fusse“, azután egy tovább következő sorban e szók: „für die privilegirte“ sötét gót betűkkel; végül pedig s egy ív alakú állásban világos lapidar betűkben árnyvonalokkal e szók: „österreichische Nationalbank.“

A csiga-forma fenéken alul balra e datum áll: „Wien den 1-ten Jänner 1847“, jobbfelől pedig az aláírás: „J. E. v. Weitenhiller Cassendirector.“ Mindkettő kicsin angol betűkkel.

A jegy alján egész domboru nyomatban (en relief) az, egy ékítményekből alakított talapzaton nyugvó cs. k. álladalmi czimer, tudmillik a kétfejű sas jelenik meg a czimer-paizsai, az arany gyapju

einer eigenthümlichen, sehr dauerhaften Textur, die sich wesentlich von andern Papiergattungen unterscheidet.

In dem Papiere jeder Note sind lichte und dunkle Wasserzeichen enthalten, und zwar:

In einem, im Mittel der Note stehenden, lichten und länglichen Biret, dessen untere Seite durch eine bogenförmige Linie unterbrochen wird, befindet sich eine, mit dunklen Wasserzeichen dargestellte Arabeske. Ober derselben ist zu beiden Seiten die Zahl 100 mit arabischen Ziffern, licht und mit Schlagschatten besonders hervortretend. Unter der Arabeske und am Fuße des lichten, länglichen Biretes sind zur linken Seite die Buchstaben P. Ö., und zur rechten Seite die Buchstaben N. B. als dunkle Wasserzeichen angebracht.

Der obere und untere Rand des Papiers enthält der ganzen Länge nach Wasserzeichen mit den Worten: „Hundert Gulden“ in transparenter Lapidar-Schrift.

In jeder der vier Ecken befinden sich transparente Arabesken, welche zu beiden Seiten durch eine gerade, transparente Linie verbunden sind.

Die Farbe des Druckes ist schwarz. Der obere Stempel im Mittel der Note enthält das österreichische Wappenschild. An beiden Seiten dieses Schildes schließen sich verschlungene Ornamente.

In der Mitte der Note befindet sich der Text, und zwar: unmittelbar unter dem genannten Wappenschild stehen in bogenförmiger Linie die Worte: „Hundert Gulden“ in großer Antiqua-Dessin-Schrift; darunter auf einem ovalförmigen guillochirten Grunde folgende Worte, und zwar: zunächst im Mittel, das Wort: „Die“ in großen, gothischen Buchstaben; hierauf in gerader Linie die Worte: „privilegirte österreichische National-Bank bezahlt dem“ — von welchen Worten: „privilegirte“ und „bezahlt dem“ in kleiner dunkler gothischer, die übrigen Worte hingegen in größerer lichter gothischer Schrift erscheinen.

Dann folgt eine geradlinige Zeile mit den Worten: „Ueberbringer gegen diese Anweisung“ in dunkler, stehender Antiqua-Schrift.

Unter dieser Zeile sind in großen, lichten, liegenden Lapidar-Lettern mit Schlagschatten die Worte: „Hundert Gulden Silbermünze“ auf dunkeln, aus fünf aneinander gereihten Ovalen bestehendem Grunde der erwähnten Guilloche sichtbar.

Darunter, in dunkler, stehender Antiqua-Schrift die Worte: „nach dem Conventions-Fusse“, dann in einer weiter folgenden Zeile die Worte: „Für die privilegirte“ in dunkler gothischer Schrift; schließlich aber und in einer bogenförmigen Stellung und lichten Lapidar-Lettern mit Schattenlinien die Worte: „österreichische National-Bank.“

Unter dem guillochirten Grunde steht zur linken das Datum: „Wien, den 1. Jänner 1847.“ auf der rechten Seite aber die Unterschrift: J. E. v. Weitenhiller, Cassen-Director.“ Beide in kleiner, englischer Schrift.

Am Fuße der Note erscheint ganz en relief (erhabener Druck) das, auf einem aus Ornamenten gebildeten Fußgestelle ruhende k. k. Staatswappen, nämlich der Doppeladler mit dem Wappenschild, umgeben von

търъ пропріъ, фърте траінікъ, кареа се деосеведе-преамзлѣ де алте соіспі де хъртіъ.

Хъртіа фъртеі note копрінде гръсере де алъ-лѣміносе ші дпгънекате ші анъме:

Дпгърпѣ къдратѣ лпгъредѣ, лѣміносѣ стѣторіс дп мпзлокзлѣ noteі, а кърбі латере дпн жосѣ се дпгърерпне прпн о лініъ аркзатѣ се афлѣ о дпфр-мъсецаре аравеаскъ форматѣ къ семне де апъ дпгънекате. Деасъпра еі апаре деосевітѣ де амъндозе пърдіхе нъмерзлѣ 100 къ чѣфре аравіче лѣміносѣ ші арпкѣторіс де зпврѣ. Сѣпг аръвеаскъ ші ла мпчорзлѣ къдратзлѣ лпгъредѣ, лѣміносѣ се афлѣ ашезате деа стѣнга літереле P. Ö. deadреанта N. B. ка семне де апъ дпгънекате.

Марпнеа де сѣсѣ ші де жосѣ а хъртіеі къпрінде деалънзлѣ сѣѣ семне де апъ къ къвінтеле „Hundert Gulden“ дп скрпнтъръ лapidare стрълп-рпнте.

Дп фъркаре дпн челе патрѣ зпфспі се афлѣ стрълпрпнді аравеаскі, карпд де амъеле пърді сѣпгѣ дпшпревпаді прпн о лініъ дреаптъ стрълпрпнте.

Колорѣа стампеі е неагрѣ. Тпмврзлѣ деасъпра дп мпзлокзлѣ noteі къпрінде скъзлѣ дпсемнепорѣ азстрпаче. Де амъеле пърді але ачестѣі скъзлѣ се дпшпревпъ орпъмпнте каре се дпгъретаіс.

Дп мпзлокзлѣ noteі се афлѣ тесѣзлѣ, ші анъме: немпзлокчѣ сѣпг нѣмпзлѣі скъзлѣ алѣ дпсемнепорѣ стѣѣ дп лініе аркзате ворвеле: „Hundert Gulden“ дп скрпнтъръ къ літере марі че се зпкъ анткѣва; сѣпг ачеле не зпкъ къмпѣ дп фортѣ овале дпгърѣлѣтѣ къ орпъмпнто зрпътореле къвінте, ші анъме: маі апроне дп мпзлокѣ ворѣа „die“ къ літере ротіче марі: дъпъ ачѣса дп лініъ дпреаптъ къвінтеле: „privilegirte oesterreichische National-Bank bezahlt dem“, дпн каре ворѣе: „privilegirte“ ші „bezahlt dem“ се арагѣ дп скрпнтъръ ротікъ, маі мпкъ дпкпкъ, іар челехалте дпн конгрѣ дп скрпнтъръ маі маре дескпкъ, ротікъ.

Дъпъ ачѣса зрмеазѣ зпкъ мпрѣ дп лініъ дпреаптъ къ къвінтеле: „Ueberbringer gegen diese Anweisung“ дп скрпнтъръ анткѣ дпкпкъ стѣторѣ.

Сѣпг ачест мпрѣ се вѣдѣ къ літере марі лѣ-мпндоце, кълкате, лapidарі, арпкѣторѣ де зпврѣ ворвеле: „Hundert Gulden Silbermünze“, не къмпѣ дпгънекатѣ стѣторіс дпн чпчѣ овале дпшпрате лъптъ олаатѣ але нѣмптелорѣ дпфр-мъсецарі.

Сѣпг ачеле дп скрпнтъръ анткѣва дпкпкъ бѣлѣ къвінтеле: „nach dem Conventions Fusse“, іар маі дпколо дп алѣ мпрѣ че зрмеазѣ маі департе ворвеле: „für die privilegirte“ дп скрпнтъръ ротікъ дпкпкъ; дп зрпѣ дп о пѣсецпаре аркзатѣ къ літере лapidарі дескпке ші къ лініе арпкѣторѣ де зпврѣ къвінтеле: „oesterreichische National-Bank.“

Сѣпг къмпзлѣ ачелѣ дпфр-мъсецарѣ къ флорі се афлѣ дп стѣнга датзлѣ: „Wien den 1. Jänner 1847“ іар дп дреанта сѣпгскрпндпзнеа: „J. E. Weitenhiller Cassen-Direktor.“ Амъндозѣ дп скрпсоре мпкъ еп-глезѣ.

Ла кълѣзлѣ noteі апарѣ еп relief (стѣмплѣ мѣрѣзѣ) ашезате не зпкъ недѣстѣлѣ фързѣ дпн орпъмпнто ч. р. дпсемне але стѣзлѣі, адекѣ вѣлѣ-рѣлѣ дѣлпкатѣ, къ скъзлѣ дпсемнепорѣ черкѣмдатѣ

jelképeitől környezve, közbül két paizstartó, jobbfelől az arszlán és balfelől a griff.

A czimeren felül van balfelől e szó: „Serie“ két mellette álló betűkkel, s jobbfelől a bankjegy száma arabs betűkkel.

A jegy két oldalain mellképek vannak. A balfelől a borostyán ágakkal díszített Austriát ábrázolja fején a falkoronával. Jobbfelől Minerva mellképe jelenik meg, mint a bölcsesség jellemzője, Hercules mellképével az erő jellemzőjével egybekötetésben.

A mellképeken felyül van kétfelől egy csigaforma tojásdad bélyeg a 100 érték kijelölésével, könnyű arabs számokban.

A mellképeken alol minden oldalon egy díszfoglaltvány jelenik meg.

A balfelől egy bár kicsi, de tökéletesen tiszta törtírásban a bankszabályok 48-ik §-át foglalja magában, melly így hangzik: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die dießfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

A foglaltványban jobbfelől a jegy becsértéke (száz forint) az osztrák császárság koronatarományai 10 nyelveiben különböző írásnemekben van kifejezve.

Az alsó czimerbélyegnél balfelől egy szám; jobbfelől egy betű van alkalmazva.

A nyomatok egytályában élesek, világosak és tiszták.

Ezer forintos bankjegyek.

A papiros fejr, finom, s még is egy saját-szerű, igen tartós szövetü, melly lényegesen különbözik más papirnemektől.

Minden jegy papirossa világos és sötét vízjeleket tartalmaz, különösen pedig:

A jegy közepén egy világos nyolczszögöt, melyben e szó: „Tausend,“ nagy, gót, igen világos betűkkel sötét verő árnyékkal van kifejezve.

A felső szélén e szók jelennek meg: „Tausend Gulden“ sötét nagy lapidar betűkkel világos fenékben. Az alsó szélén hasonló írásban e szók: „Dest. National-Bank“ láthatók; a jobb és baloldalon az 1000 szám világos arabs számbetűkkel van alkalmazva. A négy szögletekben ékítő díszitmények vannak, mellyek az íráshoz és számokhoz csatlakoznak.

A nyomtatási szín fekete.

A legelső tojásalaku bélyeg közbül az 1000 számát arabs betűkben, világosan, fekete verő árnyékkal egy sötét csigás fenéken mutatja, mellyből lombozatok fejlenek ki, mellyek a tojásalakot környezik és ennek két oldalain végződnek.

A jegy közepén egyenes vonalu sorokban van az írásszöveg, még pedig közvetlenül a legfelsőbb tojásdad bélyeg alatt, nagy, sötét és álló lapidar írás-

ben Insignien des goldenen Bließes und inmitten zweier Schildhålder, rechts der Löwe und links der Greif.

Ober dem Wappen befindet sich links das Wort: „Serie“ mit zwei daneben stehenden Buchstaben, und rechts die Nummer der Banknote in arabischen Ziffern.

Zu beiden Seiten der Note sind Brustbilder. Jenes zur Linken stellt die mit Lorbeerzweigen verzierte Austria dar, mit der Mauerkrone auf dem Haupte. Zur Rechten erscheint das Brustbild der Minerva, als Sinnbild der Weisheit, in Verbindung mit dem Brustbilde des Hercules, als Sinnbild der Stärke.

Ober den Brustbildern befindet sich zu beiden Seiten ein guillochirter, ovaler Stempel mit der Werthbezeichnung 100 in lichten arabischen Ziffern.

Unter den Brustbildern erscheint an jeder Seite eine ornamentale Einfassung.

Jene zur Linken enthält in einer zwar kleinen, doch vollkommen deutlichen Fraktur-Schrift den §. 48 der Bank-Statuten, welcher lautet: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die dießfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

In der Einfassung zur Rechten ist der Nennwerth der Note (Hundert Gulden) in zehn Sprachen von Kronländern des österreichischen Kaiserstaates in verschiedenen Schriftgattungen ausgedrückt.

Zur Linken des untern Wappenstempels ist eine Zahl, und zur Rechten desselben ein Buchstabe angebracht.

Die Abdrücke sind durchgehends scharf, klar und deutlich.

Banknote zu „Tausend Gulden.“

Das Papier ist weiß, fein und dennoch von einer eigenthümlichen, sehr dauerhaften Textur, die sich wesentlich von anderen Papiergattungen unterscheidet.

Das Papier jeder Note enthält lichte und dunkle Wasserzeichen, und zwar befindet sich:

In Mitte der Note ein lichtiges Achteck, in welchem das Wort „Tausend“ in großer gothischer, besonders lichter Schrift, mit dunklen Schlagshatten steht.

Am oberen Rande erscheinen die Worte: „Tausend Gulden“ in dunklen großen Lapidar-Lettern auf lichtem Grunde.

Am untern Rande sind in gleicher Schrift die Worte: „Dest. National-Bank“ ersichtlich; zur rechten und zur linken Seite ist die Zahl 1000 in lichten arabischen Ziffern angebracht. In den vier Ecken befinden sich ornamentale Verzierungen, welche sich an die Schrift und Zahlen anschließen.

Die Farbe des Druckes ist schwarz.

Der oberste ovale Stempel in der Mitte enthält die Zahl 1000 in arabischen Ziffern, licht mit schwarzen Schlagshatten auf einem dunkeln Guilloch-Grunde, aus dem sich Arabesken entwickeln, welche das Oval umschlingen und zu dessen beiden Seiten auslaufen.

In der Mitte der Note befindet sich in geradlinigen Zeilen der Text und zwar: unmittelbar unter dem obersten Oval-Stempel in großer, dunkler und

de днсемнеде велерзлї де азрї ми дн мизлокзлї а дої дїорї де скзтї дн дреанта лезлї, ми дн стжпа грїфлї.

Deasupra днсемнедорї се афлї дн стжпа ворва: „Serie“ кз доде літере лнзгї са, ми дн дреанта нзмерзлї банкнотеї кз чїфре арабїче.

De amъdoze пзрїде нотел се афлї іконе пзпї ла пелтї. Чеса дн стжпа днпїзереде пе Азс-тріа днфрзмсегагї кз лазре, кз корона мзрарїї пе капї. Дн дреанта се арагї кїпзлї Мїнервеї ка знї сімволї алї днцелелчїзнеї дн лезгїгзрї кз кїпзлї лї Еркле, ка знї сімволї алї гзрїелї.

Deasupra кїпзїорї се афлї де амъdoze пзр-їде пїше рамї овалї гїломїїї, кз валореа номїнале 100 дн чїфре арабїче десїсе.

Слїт портрете се арагї де фїкзаре парте о гарнїгзрї орнамїтаде. Чеса дн стжпа копїнде дн о скрїпгзрї де фразгзрї пзрзїгї днсь делїнїї четеагї §. 48. алї статзтелорї банкзлї, каре сзпї: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank, sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet die diesfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

Дн гарнїгзра дн дреанта есте ресїкагї валореа номїнале а нотел (Hundert Gulden) дн зече лїмбе але дерелорї короналї дн статзлї днпзрї-тескї азстріакї, дн деосевїте скрїпгзре.

Деа стжпа тїмзрзлї де жосї алї днсемне-дорї есте амезатї знї нзмерї, ми деадреанта а-челїа о літерї.

Стампеле слїт престе тогї вїї, кїаре ми дес-лзшїте.

Банкнота де о мїїз фїорїнї.

Хзргїа есте алї, фїнї ми тогїшї де о дес-гзрї пропрїї, фортї траїнїкї, кареа се деосевїше преа мзлї де алте соїзрї де хзргїї.

Хзргїа фїкзрелї нотел копїнде гзрїсзре де алї, лзмїносе ми днкїсе, ми анзме:

дн мизлокзлї нотел се афлї знї опгзргїс лз-мїносеї дн карї стї кзвжнтзлї: „Tausend“ кз о скрїпгзрї готїкї, маре деосевїт лзмїносеї, арзкї-торї де змзрї.

Пе марїнеа дн ссзї се арагї ворвеле: „Tausend Gulden“ кз літере ланїдарї, марї, днгзпекате пе кшпї лзмїносеї.

Пе марїнеа де де сзпгї се вьдї кз ачеданї скрїпгзрї кзвїнгеле: „Oesterreichische National-Bank“ дн дреанта ми дн стжпа есте амезатї нзмерзлї 1000. кз чїфре арабїче лзмїносеї. Дн челе паргї зпгїзрї се афлї днфрзмзсегзрї, каре се днпзезпї кз скрїпгзра.

Колореа стампелї есте неагзрї.

Тїмзрзлї чезлї мал ссзї овале дн мизлокї кз-пїнде нзмерзлї 1000. кз чїфре арабїче лзмїнаге ми арзкїторї де о змзрї неагзрї, пе знї кшпї днгзпекатї дар кз флорї, дн каре се десволїт а-равесчї, каре черкзмдаї овалзлї ми ескзргї ла ам-веле лї марїнї.

Дн мизлокзлї нотел се афлї дн шїре дрепте тес-тзлї шї анзме: немезлатї слїт тїмзрї чезлї мал де ссзї овале дн скрїпгзрї ланїдаре маре, днкїсї, некзїкагї

ban e szók: „Tausend Gulden“, alatta e szók: „die privilegirte“ latin betűkkel, továbbá e szó: „Oesterreichische“, egyptienne-írás modorban s ezután e szók: „National-Bank“ megint latin betűkkel.

Az ezután következő sőr e szókat foglalja magában: „bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung“ hasonlag latin betűkben s alatta következnek e szók: „Tausend Gulden Silbermünze“ egy némileg fekvő lapidar írás nagy betűvel, melly után egy valamivel rövidebb sorban e szók: „Nach dem Conventions fusse“ kicsi álló antiqua írásmódban olvashatók.

Egy ez alatt levő sor következő szókat tartalmaz: „für die privilegirte“ fekete gót írásban, ezután e szók: „Oesterreichische“ nagy betűkben álló Egyiptienne írásmódban, s végül e szók: „National-Bank“ újra épp azon gót írásban, mint e sor kezdetén.

E szöveg alatt balfelől kicsiny angol betűkben áll e datum: „Wien den 1-ten Jänner“ s alatta az évszám: „1847.“

Jobbfelől általellenben hason írásban ez aláírás jelenik meg: „J. E. v. Wittenhiller, Cassen-Director.“

A jegy alsó részében levő metszetben közbül van a cs. k. álladalmi czímer, tudniillik a kétfejű sas jelképekkel, s két oldalain lombozatok fejlődnek, mellyek a czímer paizsát körül fogják s melyeken két Geniusz ülve van ábrázolva; tudniillik a balfelől mint jelképe az igazságnak és a jobbfelől a gazdagság jellemzőjével.

A jegy két oldalain mellképek alkalmazvák, még pedig: a jegy felső részén jobbfelől Minerva mellképe, mint a bölcsesség jellemzője, egybeköttetésben a Hercules mellképével mint az erő jellemzőjével. Ugyanezen mellképek vannak a jegy baloldalán, azonban változott állásban.

A jegy felsőrésze mellképei között minden oldalán egy ékítményi foglaltvány jelenik meg.

A balfelől egy bár kicsiny de tisztán olvasható tört írásban a bank-szabályok 48-ik §-át foglalja magában, melly így hangzik: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die diesfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

Az ékítményes foglaltványban a jegy jobbfelől annak becsértéke (ezer forint) az osztrakszásárság koronatarományai tíz nyelveiben különböző írásnemekben van kifejezve.

E foglaltványok között és az alsó czímerbélyeg két oldalán, azonban ellenkező irányban Anstria mellképe a falkoronával fején és borostyán ágakkal diszítve ábrázoltatik.

stehender Lapidar-Schrift die Worte: „Tausend Gulden“, darunter die Worte: „Die privilegirte“ in Latein-Schrift, ferner das Wort: „Oesterreichische“ mit Egyptienne-Schrift, und hiernach die Worte: „National-Bank“ wieder in Latein-Schrift.

Die hierauf folgende Zeile enthält die Worte: „bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung“ gleichfalls in Latein-Schrift, und darunter folgen die Worte: „Tausend Gulden Silbermünze“ in großen Buchstaben einer etwas liegenden Lapidar-Schrift, wonach in einer kürzeren Zeile die Worte: „Nach dem Conventions-Fusse“ in kleiner stehender Antiqua-Schrift zu lesen sind.

Eine darunter befindliche Zeile enthält folgende Worte: „Für die privilegirte“ in schwarzer gothischer Schrift, dann das Wort: „Oesterreichische“ in großen Buchstaben stehender Egyptienne-Schrift, und schließlich die Worte: „National-Bank“ wieder in derselben gothischen Schrift, wie am Anfange dieser Zeile.

Unter diesem Texte befindet sich zur linken Seite in englischer kleiner Schrift das Datum: „Wien, den 1. Jänner“ und darunter die Jahreszahl „1847.“

Zur rechten Seite gegenüber erscheint in gleicher Schrift die Unterschrift: „J. E. v. Wittenhiller, Cassen-Director.“

Die am untern Theile der Note befindliche Gravirung enthält in der Mitte das k. k. Staatswappen, nämlich den Doppeladler mit Insignien, und zu dessen beiden Seiten entwickeln sich Arabesken, welche das Wappenschild einfassen, und auf denen zwei Genien in sitzender Stellung dargestellt sind; nämlich jener zur Linken, als Sinnbild der Gerechtigkeit, und der zur rechten Seite mit den Attributen des Reichthums.

Zu beiden Seiten der Note sind Brustbilder angebracht, und zwar: auf dem obern Theile der Note rechts das Brustbild der Minerva, als Sinnbild der Weisheit, in Verbindung mit dem Brustbilde des Hercules, als Sinnbild der Stärke. Dieselben Brustbilder befinden sich auf der linken Seite der Note, jedoch in veränderter Stellung.

Unter den Brustbildern des obern Theiles der Note erscheint an jeder Seite eine ornamentale Einfassung.

Jene zur Linken enthält in einer zwar kleinen, doch vollkommen deutlichen Fraktur-Schrift den §. 48 der Bank-Statuten, welcher lautet: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet, die diesfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

In der ornamentalen Einfassung zur rechten Seite der Note ist der Nennwerth derselben (Tausend Gulden) in zehn Sprachen von Kronländern des österreichischen Kaiserstaates in verschiedenen Schriftgattungen ausgedrückt. Unter diesen Einfassungen und zu beiden Seiten des unteren Wappenschildes jedoch in entgegengesetzter Richtung, ist das Brustbild der Austria mit der Mauerkrone auf dem Haupte und mit Lorbeerzweigen geziert, dargestellt. Zur rech-

tsseite „Tausend Gulden“ сѣмъ ачелѣ воръелѣ: „Die privilegirte“ ꙗн скрѣбѣ латинъ, маѣ дпколо къвѣнтѣлѣ: „oesterreichische“ къ скрѣптѣрѣ еѣптѣанъ шѣ маѣ ла вале воръелѣ: „National-Bank“, ꙗрѣшѣ дп скрѣптѣрѣ латинъ.

Ширѣлѣ че зрѣеазъ дѣпъ ачестѣ къспинде воръелѣ: „bezahlt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung“ ꙗрѣшѣ дп скрѣптѣрѣ латинъ, дѣпъ карѣ зрѣеазъ къвѣнтѣлѣ: „Tausend Gulden Silbermünze“, къ литерѣ марѣ, дп о скрѣптѣрѣ латинаре чѣвашѣ къкатъ, дѣпъ карѣ дптрѣнѣ ширѣ маѣ скартѣ се потѣ чѣи къвѣнтѣлѣ: „Nach dem Conventions Fusse“ ꙗн скрѣптѣрѣ антиква, мѣкъ, нѣ къкатъ.

Ѣнѣ ширѣ че се афѣлѣ сѣпт ачелѣ къспинде зрѣтѣорѣлѣ къвѣнтѣ: „für die privilegirte“ ꙗн скрѣптѣрѣ неарѣлѣ, готѣкъ, апоѣ воръѣ: „oesterreichische“ къ литерѣ марѣ дп скрѣптѣрѣ еѣптѣанъ некъкатъ, шѣ дп зрѣтѣ къвѣнтѣлѣ: „National-Bank“ ꙗрѣшѣ дп ачѣвашѣ скрѣптѣрѣ готѣкъ ка ла дпчѣптѣлѣ ачѣстѣи ширѣ.

Сѣпт ачѣстѣ тѣсѣтѣ се афѣлѣ дѣѣ стѣпга дп скрѣптѣрѣ мѣкъ енглѣзъ датѣлѣ: „Wien den 1. Jänner“, шѣ сѣпт ачѣла нѣтѣрѣлѣ анѣлѣи: „1847.“

Дп парѣѣ дреанѣлѣ фадѣ къ ачелѣ, апарѣ дп асѣмѣнѣѣ скрѣбѣре сѣптскрѣпѣреѣ: „J. E. v. Wittenhiller Cassen-Director.“

Сѣпарѣѣ че се афѣлѣ дп парѣѣ де жѣсѣ а нотѣи къспинде дп мѣзлѣкъ дпсѣмнѣлѣ ч. р. де старѣ адекъ вѣлѣтрѣлѣ дѣпѣкатѣ къ дпсѣмнѣ, шѣ де амѣндѣе пѣрѣдѣлѣ се дѣсѣлѣзѣрѣ араѣсѣлѣ, карѣ черкъм-даѣ скѣтѣлѣ дпсѣмнѣлѣрѣ шѣ не карѣ се афѣлѣ дп-фѣлѣшадѣ дп нѣсѣлѣне шѣжандѣ доѣ пѣнѣи; адекъ чѣлѣ дпн стѣпга, ка сѣмѣолѣ алѣ дрепѣтѣлѣ шѣ чѣла дпн дреанѣлѣ къ атрѣвѣлѣе вѣгѣдѣлѣ.

Де амѣлѣ пѣрѣдѣлѣ ачѣ нотѣи се афѣлѣ кѣспрѣ пѣ-нѣ ла пѣнтѣ, шѣ анѣмѣ: дп парѣѣ де сѣсѣ а нотѣи дп дреанѣлѣ кѣспрѣлѣ Минѣрѣлѣ, ка сѣмѣолѣ де дпдѣлѣпѣлѣне дп лѣгѣлѣрѣ къ кѣспрѣлѣ лѣи Ерѣлѣ, ка сѣмѣолѣ алѣ тѣрѣлѣ. Ачѣлѣшѣи икѣне се афѣлѣ шѣ дп парѣѣ стѣпгѣ, дпсѣ къ нѣсѣлѣне скѣмѣлѣ.

Сѣпт кѣспрѣлѣ пѣрѣдѣлѣ де сѣсѣ а нотѣи се арѣтѣ не фѣлѣкарѣ лѣтѣре о гарнѣлѣрѣ дпфрѣмѣсѣдѣлѣторѣ.

Чѣѣ дпн стѣпга къспинде дп скрѣптѣрѣ фрѣлѣтѣ, мѣкъ дѣр дѣпѣнѣлѣ чѣтѣаѣлѣ §. 48. алѣ статѣлѣлѣрѣ банкѣлѣи, карѣ сѣпъ: „Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet die diesfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten und zu bestrafen.“

Дп гарнѣлѣрѣ дпфрѣмѣсѣдѣлѣторѣ дпн дреанѣлѣ парѣѣ а нотѣи се афѣлѣ рѣспѣкатъ валѣорѣѣ номѣналѣ а ачѣлѣлѣѣ (Tausend Gulden) дп зѣчѣ дѣмѣѣ ачѣ дѣрѣлѣрѣ дп корѣнѣлѣ дпн статѣлѣлѣ дпнѣрѣлѣтѣскѣ авѣстрѣ-акѣ дп зѣчѣ сѣспрѣлѣ дѣсѣлѣлѣ де скрѣптѣрѣ.

Сѣпт ачѣстѣ гарнѣлѣрѣ шѣ де амѣлѣ пѣрѣдѣлѣ ачѣ тѣмѣрѣлѣлѣ де жѣсѣлѣ дпсѣмнѣ, дпсѣлѣ дп дѣрѣлѣпѣ-не сѣлѣсѣ, естѣ дпфѣлѣшадѣлѣ кѣспрѣлѣ Авѣстрѣлѣ, къ корѣнѣлѣ тѣрѣрѣлѣ не карѣлѣ шѣ къ рѣмѣлѣ де лѣзрѣлѣ дп-

A legfelsőbb tojásdad bélyeg jobbfelén annak száma; balfelén pedig a rend (serie) van alkalmazva.

A jegy alsó részén az Austria mellképei között és a címer-bélyeg két oldalain balfelől egy szám, jobbfelől pedig egy betű áll.

192 szám.

Hirdetménye

a cs. kir. katonai és polgári kormányzónak 1851-iki augustus 16-káról az iránt, hogy „gyermek” alatt a saját, és fogadott gyermeked pedig csak annyiban értetődnek, mennyiben mint fogadott gyermekek tekintendők.

A cs. k. magas belügyminiszteriumnak folyó évi augustus 8-róli 16458/466 szám alatti intézvénye szerinti, a hadügyminiszterium a belügyminiszteriummal egyetértve, — az 1850-iki martius 12-róli legfelsőbb kegyelemtől a) hetű alatti, a cs. k. hadsereghez besorozott honvédekkel illető 4-ik pontjában előforduló azon kitétel „gyermek” értelmezése iránt feltett kérdés ötleteből, e kifejezést oda magyarázta: miszerint gyermeknek nevezete alatt, a saját, és fogadott „gyermek” föltillenül, az apolt gyermekek ellenben csak annyiban, mennyiben mint fogadott gyermekek tekintendők, mind két utolsó neműek általában csak azon esetben, ha a magyar törvények szerinti törvényes házasságból gyermekek jogában részesednek, teljességgel nem pedig a mostoha gyermekek is — értendők.

Herczeg Schwarzenberg Károly, s. k. Altaborrtagy.

193 szám.

Hirdetménye

a cs. kir. katonai és polgári kormányzónak 1851-iki augustus 25-ről azon község előjáróknak és jegyzőknak adandó jutalmak iránt, kik a dohánymivelés előmozdításán lelkesen és munkásan működnek.

A cs. k. magas pénzügyminiszterium 1851-iki julius 31-kén 9342/F. M. szám alatt kelt rendeletében meghatározta; miként a dohány mivélése, beváltása és gyári kezelése előmozdítása végett, azon községek előjáróknak és jegyzőknak, kik a dohánymivelés gyarapítását tettelesen és munkásan, elősegítik, jutalmak a császárnak, mellyeknek mértéke a beadott levelek mennyiségéhez és minőségéhez képest kiszabandó; még pedig

ten Seite des obersten obern Stämpels ist die Nummer und zur linken Seite desselben die Serie angebracht.

Auf dem untern Theile der Note, zwischen den Brustbildern der Austria, und zu beiden Seiten des Wappenstämpels, befindet sich zur Linken eine Zahl und zur Rechten ein Buchstabe.

Nr. 192.

Kundmachung

des k. k. Militär- und Civil-Gouvernements vom 16. August 1851, daß unter Kinder, die Eigenen und Adoptivkinder unbedingt, die Pflegekinder nur in so weit, als sie als Adoptivkinder zu betrachten sind, verstanden werden.

Zufolge Eröffnung des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 8. August l. J. Z. 16458/466 hat das Ministerium des Kriegswesens im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern über eine vorgenommene Anfrage, bezüglich der Interpretation des Ausdrucks „Kinder“ im 4. Punkte lit. a des a. h. Gnadenactes vom 12. März 1850 die Behandlung der als Honveds zur k. k. Armee Abgestellten betreffend, diesen Ausdruck dahin zu interpretieren bestimmt, daß unter Kinder, die Eigenen und Adoptivkinder unbedingt, die Pflegekinder jedoch nur in soweit, als sie als Adoptivkinder zu betrachten; beide letztere Kategorien überhaupt nur im Falle sie nach den ungarischen Gesetzen des Rechtes der ehelichen Kinder theilhaftig, keineswegs aber auch die Stiefkinder zu verstehen sind.

Carl Fürst zu Schwarzenberg m. p. K. M. S.

Nro. 193.

Kundmachung

des k. k. Militär- und Civil-Gouvernements vom 25. August 1851, betreff der Bewilligung von Belohnungen für diejenigen Gemeindevorsteher und Notare, welche bei Förderung des Tabakbaues thätig und eifrig mitwirken.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium fand sich laut Erlasses vom 31. Juli 1851 Z. 9342/F. M., Behufs der Förderung der Tabak-Cultur, des Einlösung-Geschäftes und Fabrikwesens bestimmt, den Gemeindevorstehern und Notaren, welche zur Förderung des Tabakbaues thätig und eifrig mitwirken, Belohnungen zu bewilligen; deren Ausmaß nach dem Verhältnisse der an das Geschäft abgelieferten Blättermengen und ihrer Beschaffenheit zu bemessen ist, und zwar:

Фръмсцагаъ. Ан партеа дреауа а римаряи чеаи маи де еаоа оага есте амезатъ нзмъряи ми ан етанга серия.

Pe partea din jos a notei Антре имприя Австриел ми де амандоа марцина римаряи ллсемелоръ. се агаъ ан етанга энъ нзмъръ ми ан дреанга о. лтеръ.

Nr. 192.

ПЪВЛКАРЕА

гвъернторыаи ч. р. милитаре ми цивиле дин 16. Августъ 1851. къмкъ еаитъ конии се анделеръ, коний сеи ми чеи адоптаи, некондиционатъ; ар конии етеими крескыи, нзмаи нлпъ ан кът еаитъ а се приви ка адоптаи (примици де еафлетъ).

Ан хрмареа дескопериеи л. министрейс ч. р. дин нлхтръ къ датъ дин 8. Августъ а. к. Nr. 16458/466 министрелъ де ресеаъл, ан ампреаъ аниеленере къ министрелъ дин нлхтръ; ла анпретълкнеа че е а флкъкъ ан привинда гълмъаиреи къваитълъ: „кони“, ан нлхтрелъ азъ 4. лт, а дин пр. п. актъ де граии дин 12. Мартъ 1850, аинъторъ да модъкъ д а пракиа къ чеи асхитанеи ла милиция ч. р. ка хонведъ; а афлагъ къ кале а гълмъаи къваитълъ асета антракодо, къмкъ еаитъ „кони“ се анделеръ конии се; ми чеи примнци де еафлетъ саъ адоптаи, Фръ кондичионе; ар чеи етеими крескыи, нзмаи антрагьла ан кът еаитъ а се приви ка адоптаи, агьт чеи крескыи, кът ми чеи лсаи де еафлетъ нзмаи дакъ азпъ лемпе нлхтреитъ нозъ ла парте дин дрентълъ конилоръ лемияи, ар конии Флктрии нлч де към.

Принципеле Каролъ де Шварценбергъ м. п. Ф. M. S.

Nr. 193.

ПЪВЛКАРЕА

гвъернторыаи ч. р. милитаре ми цивиле дин 25. Августъ 1851, ан привинда адовоаиреи де ресилърипи центръ ачеи премедици де оаии ми нотари, карии конлъкръ къ еилитъ ми рвънлъ ла алаитареа кълъреи гълмъаи.

Ан министрелъ ч. р. де финанси афл къ кале а адовоа, prin. емичълъ дин 31. Изълъ 1851. Nr. 9342/M.F. епръ алаитареа кълъреи де гълмъаи, а тревел де рескъмилъаре ми а фабрикел, премедицилоръ де оаии ми нотарилоръ, карии конлъкръ къ еилитъ ми рвънъ центръ алаитареа кълъреи гълмъаи, ресилърипи, аде къроръ амъсаре ар се се кролаекъ азкъ релоркълъ мълдимеи колоръ че се воръ адъче ла къмаръ ми а калитатеи ачелора, ми аном:

a) egy mázsza szivar takaró, szőni való és kerti levelekért háromfél krajczár,

b) közönséges vágó dohány mázsájáért egy és három-negyed krajczár,

c) nehéz levelekért vagy a levelekért kocsanystól egy és egy-negyed krajczár.

Ez intézkedés legott életbe léptetendő s a jutalmak kiosztását illetőleg azon elv állítatott meg, hogy a jegyzők és községelők, egyenlő arányban részesítendőek.

Olly esetekben azonban, midőn egy vagy más nem tanusitna elegendő munkásságot s eljárásban lelkeséget, az illető jutalomtól eltiltatik, melly is egészben annak lesz adandó, ki a dohánymivelés sikeres gyarodását kizárólag vagy legalább kitűnőleg elősegítette.

Herczeg Schwarzenberg Károly, s. k.
Altábornagy.

194. szám.

Hirdetménye

a cs. kir. katonai és polgári kormányzónak 1851-ik augustus 29-ről, a lakosok kezénél használatlan maradt s fölük használat végett megtartani kívánt dohány készletekről határozatok iránt.

Előfordult esetekből tapasztaltatott, miként az idej januar 3-róli pénzügyminiszeri rendelet (melly közönségesítteit f. év januar 18-kán országos korm. lap II. d.) 3-ik §-ban; bizonyos dohánymennyiségnek saját használatra megtarthatása végett engedett négy havi határidő eltelté után, kisebb nagyobb föl nem használt dohánymennyiségek maradtak egyesek kezeiben, mellyeket azok önhasználat végett megtartni kívánják.

A cs. k. magas pénzügyministorium sz. okból f. hó 8-án ^{25140/1556} szám alatt kelt rendeletében, megengedni méltóztatott, hogy illy, a négy hónapi ellátásból eredő dohánymennyiségekért, büntető eljárás ne alkalmaztassék. Az itteni cs. k. országos pénzügyigazgatóság annakokáért minden hazabeli cs. k. országos pénzügyi vidéki hivatalokat fölhatalmazta arra, hogy olly feleknek, mellyek az említett szabály rendeletben foglalt engedmény alapján egy bizonyos dohány-mennyiséget megtároltak, melyre nézve már kiviláglik, miszerint négy havi szükségőket felülhaladja, azon dohánynak, az érdekelt rendelkezés 5-ik §-ban kimondott mérsékelt díj letétele melletti elhasználását azon esetben engedjék meg, ha a bemondás 1851-beli september végéig megesk, és a kérdéses dohánymennyiség, az illető fél szükségének f. év december végéig megfeleli, s személyes viszonyai is ollyszerűek, miként az adott engedménynyeli visszaéléstől tartani nem lehet.

Mi ezennel közhírré téletik:

Herczeg Schwarzenberg Károly, s. k.
Altábornagy.

a) Für den Centner Cigarrende, Spinn- und Gartenblätter von Zwei und einem halben Kreuzer.

b) Für den Centner gewöhnliche Schneidewaaren Cinen und Drei Viertel Kreuzer.

c) Für schwere Blätter, und Blätter mit Storren Cinen und Ein Viertel Kreuzer.

Diese Maßregel hat sogleich ins Leben zu treten, und es ist bezüglich der Vertheilung dieser Belohnungen der Grundsatz aufgestellt worden, daß hievon die Notäre und Gemeindevorsteher zu gleichen Theilen zu participiren haben.

In Fällen jedoch, wo entweder der eine oder der andere die gehörige Thätigkeit und eifrige Mitwirkung nicht entwickelt, bleibt derselbe von der gedachten Prämie ausgeschlossen, und wird selbe im Ganzen demjenigen zuwenden sein, dessen Mitwirkung das günstige Gedeihen des Tabakbaues ausschließend, oder doch vorzugsweise zu verdanken ist.

Carl Fürst zu Schwarzenberg m. p.
F. M. L.

Nr. 194.

Kündmachung

des k. k. Militär- und Civil-Gouverneurs vom 29. August 1851, mit Bestimmungen über jene Tabakvorräthe, welche in den Händen der Parteien unverbraucht verblieben sind, und welche dieselben zu ihrer Verwendung zu behalten begehren.

Vorgekommene Verhandlungen haben wahrnehmen lassen, daß nach Ablauf des viermonatlichen Zeitraumes, für welchen nach der Bestimmung des §. 3 der hohen Ministerialvorschrift vom 3. Jänner 1851 (verlautbart mit hierortiger Kündmachung vom 18. Jänner 1851, Landesgesetzblatt ex 1851 Nr. II.) Tabakvorräthe zum eigenen Gebrauche zurückbehalten werden dürften, mehr oder weniger bedeutende Mengen unverbraucht in den Händen der Parteien verblieben, welche dieselben zu ihrer Verwendung zu behalten begehren.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat sich daher laut Erlasses vom 8. d. Mts. J. ^{25140/1556} bezwogen gefunden, zu gestatten, daß in Bezug auf solche von der zugelassenen viermonatlichen Verordrühigung herrührende Tabakmengen ein Strafverfahren nicht eingeleitet werde. Die hierortige k. k. Finanz-Landes-Direction hat demnach sämtliche hierländige k. k. Finanz-Bezirks-Directionen ermächtigt, Parteien, welche gestützt auf die in erwähnter Vorschrift enthaltene Bewilligung einen Vorrath von Tabak zurückbehalten, von dem es sich nunmehr zeigt, daß er ihren viermonatlichen Bedarf übersteigt, die Bewilligung zu dessen Verbrauch gegen Entrichtung der im §. 5 der erwähnten Vorschrift ausgesprochenen ermäßigten Verbrauchs-Abgabe zu erteilen, wenn die Anmeldung bis Ende September 1851 stattfindet, und die Menge, um die es sich handelt, dem Bedarf der Partei bis Ende December l. J. entspricht, und auch die persönlichen Verhältnisse derselben von der Art sind, daß sie keinen Mißbrauch mit der ihr erteilten Bewilligung befürchten lassen. Was hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Carl Fürst zu Schwarzenberg m. p.
F. M. L.

a) петръ о мажъ фол де сгаре аесе ми де грѣдинъ дол крейцарі ми жмѣтатѣ,

b) петръ о мажъ марфъ де рандѣ знѣ кр. ми треі пѣтраре,

c) петръ фол грѣде, ми фол къ которо знѣ кр. ми знѣ пѣтраріа.

Мъсра ачааста арѣ съ пѣшеаскъ де докъ дн лѣраре, ми дн прівинца дмпѣррїеі ачесторѣ респѣтірі се статорнїчї прїнчїпїлѣ, къмкъ дн ачеле аѣ а се дмпѣрѣми нотарїі ми прѣмедїнїї овдїлорѣ де о потрївъ.

Длѣтѣмїлнѣдѣсе днѣ ка знѣлѣ саѣ ачлѣ дн ачелїа съ пѣ десѣшѣре черѣта актївїтатѣ ми зѣлѣса конлѣраре, атнчї знѣлѣ ка ачела пѣ іа парѣ дн нѣмїта респїлатъ, чї ачааста се дѣ тѣтѣ ачелїа, каре сїнгрѣ а конлѣкратѣ, орї къ деосевїрѣ, петръ прїнчїоаса длаптарѣ а кълѣрѣі тѣбаклѣ.

Прїнчїпелѣ Каролѣ де Шварценбергѣ м. п.
Ф. М. Л.

Nr. 194.

ПЪБЛКАРЕА

гѣберпѣторїлѣі ч. р. мїлїтарѣ ми чївїле дн 29. Августѣ 1851, петръ хотѣрѣлїе деспрѣ ачеле провїсіонї де тѣбакѣ, каре рѣмасерѣ пѣдпрѣвїнцатѣ дн тѣпїле партїделорѣ ми пѣ карѣ жлѣ черѣ аѣ рѣдїнеа петръ а лорѣ фолосїрѣ.

Дн десватерїле чѣ се івїрѣ, с'а вѣгатѣ де сѣатѣ, къмкъ дѣлѣ декрѣсѣлѣ термїнлѣлї де патрѣ днї, петръ карѣ, днѣ хотѣрѣрѣа §. 3. дн прѣскрїпѣлѣ д. мїнїстерїа де фїнанѣ дн 3. Іануарїа 1851 (пѣвїкатѣ де ачї къ датѣ дн 18. Іануарїа 1851 дн фѣѣа дѣлїорѣ пров. дн 1851, Nr. II.) а фѣѣтѣ тердатѣ а рѣдїнеа петръ а са днѣмї днпрѣвїнцарѣ провїсіонї де тѣбакѣ, рѣмасерѣ дн тѣпїле партїкларїорѣ кътѣдїмі маї мѣлѣ аѣ маї пѣдїнѣ дн сѣмпѣторѣ, пѣдпрѣвїнцатѣ, пѣ карѣ ачѣлїамї ле черѣ а де рѣдїнеа петръ а лорѣ днпрѣвїнцарѣ.

Д. мїнїстерїа ч. р. де фїнанѣ прїн емїсїлѣ дн 8. аде крїптеї Nr. ^{25140/1556} се дндемнѣ а конѣде, ка дн прївїнца зпорѣ асѣмѣне кътѣдїмі де тѣбакѣ провїсіорѣ дн апрѣвїсіонїрѣа пѣ патрѣ днї чѣ с'а фѣѣтѣ конѣсѣ, съ пѣ сѣ днпрѣвїнцѣзѣ о прѣѣдѣрѣ пѣдѣнсіорѣ. Дн зрїтарѣа ачааста дїрѣкѣїнеа ч. р. де фїнанѣ а рѣрѣ а днпѣррїѣ пѣ тѣтѣ дїрѣкѣїнїлѣ ч. р. фїнанцїарїеде черѣкѣ, ка дн партїделѣ, каре рѣзіматѣ пѣ днвоїрѣа конпрїсѣ дн номѣнїлѣ прѣскрїпѣлѣ, рѣдїнѣрѣ о провїсіонѣ де тѣбакѣ, деспрѣ карѣа акѣм се аратѣ, къ сѣ а конѣрїтѣ трѣссїнга лорѣ де патрѣ днї съ ле деа днвоїрѣа петръ днпрѣвїнцарѣа ачелїа пѣ днѣтѣ пѣлїрѣа къмѣтатѣі такѣ де конѣсїнїне, рѣспїкатѣ дн §. 5. аѣ сѣѣ номѣнїлѣ прѣскрїпѣлѣ, дакъ ворѣ фачѣ днпїнцарѣа пѣлѣ де сѣршїтѣлѣ лї сѣптѣмѣрѣ 1851; ми кътѣдїмѣа де карѣ есѣе ворѣа, конѣсїнїде дн трѣссїнга партїкларїлѣі пѣлѣ дн сѣршїтѣлѣ лї Дѣчѣмѣрѣ а. к. ми дакъ днпрѣрїѣрїлѣ партїделѣ снлѣ асѣфѣлѣ, дн кътѣ пѣ е тѣамѣ къ ва трї дн дешѣрѣ къ днвоїрѣа чѣ і с'а днпѣррїшїтѣ.

Карѣ прїн. ачааста се адѣче дн овдѣаскъ къпѣнїнѣ.

Прїнчїпелѣ Каролѣ де Шварценбергѣ м. п.
Ф. М. Л.